

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 252

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

31 sierpnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 252/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 245 z 24.8.2013.....	1
---------------	---	---

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 252/02	Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału	2
2013/C 252/03	Decyzje przyjęte przez Trybunał na zgromadzeniu ogólnym w dniu 9 lipca 2013 r.....	2
2013/C 252/04	Listy do celów ustalenia składów orzekających	2

Sąd

2013/C 252/05	Złożenie ślubowania przez nowego sędziego Sądu	4
---------------	--	---

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 252/06	Sprawa C-545/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 91/440/EWG — Rozwój kolei wspólnotowych — Artykuł 10 ust. 7 — Organ regulujący — Kompetencje — Dyrektywa 2001/14/WE — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Artykuł 4 ust. 1 — Ramy pobierania opłat — Artykuł 6 ust. 2 — Środki mające na celu stworzenie zarządcom zachęty do zmniejszenia kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp — Artykuł 7 ust. 3 — Ustalanie opłat pobieranych za minimalny pakiet dostępu i dostęp do torów w celu obsługi urządzeń — Koszty ponoszone bezpośrednio w związku z wykonywaniem przewozów kolejowych — Artykuł 11 — Plan poprawy wydajności — Artykuł 30 ust. 5 — Organ kontrolny — Kompetencje — Odwołanie administracyjne od decyzji organu kontrolnego)	5
2013/C 252/07	Sprawa C-576/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Zakres zastosowania ratione temporis — Koncesja na roboty budowlane — Sprzedaż gruntu przez instytucję publiczną — Projekt budowlany dotyczący zagospodarowania przestrzeni publicznej określony przez tę instytucję)	5
2013/C 252/08	Sprawa C-627/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 91/440/EWG — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 2001/14/WE — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 91/440 i załącznik II do niej — Artykuł 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14 — Zarządca infrastruktury — Udział w ustalaniu rozkładów jazdy pociągów — Zarządzanie ruchem kolejowym — Artykuł 6 ust. 2-5 dyrektywy 2001/14 — Brak środków stwarzających zarządcom zachętę do zmniejszania kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp — Artykuł 7 ust. 3 i art. 8 ust. 1 dyrektywy 2001/14 — Koszty ponoszone bezpośrednio w związku z wykonywaniem przewozów kolejowych — Artykuł 11 dyrektywy 2001/14 — Plan poprawy wydajności)	6
2013/C 252/09	Sprawa C-409/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék — Węgry) — Gábor Csonka, Tibor Isztlí, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág przeciwko Magyar Állam (Ruch pojazdów silnikowych — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 84/5/EWG — Artykuł 1 ust. 4 akapit pierwszy — Niewypłacalność ubezpieczyciela — Brak działania instytucji wypłacającej odszkodowanie)	7
2013/C 252/10	Sprawa C-412/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i załącznik II — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 14 ust. 2 — Niezależność podmiotu, któremu powierzono wykonywanie funkcji podstawowych)	7

2013/C 252/11	Sprawa C-429/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Gosselin Group NV przeciwko Komisji Europejskiej, Stichting Administratiekantoor Portielje (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Kwalifikacja — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Obowiązek uzasadnienia — Wytoczne dotyczące wpływu na handel między państwami członkowskimi — Znaczenie prawne — Obowiązek określenia rynku właściwego — Zakres — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Część wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Okoliczności łagodzące — Obowiązek uzasadnienia — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 25 — Przedawnienie — Naruszenie powtarzające się	8
2013/C 252/12	Sprawa C-439/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Ziegler SA przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Wytoczne w sprawie pojęcia wpływu na handel między państwami członkowskimi — Znaczenie prawne — Obowiązek określenia rynku właściwego — Zakres — Prawo do rzetelnego procesu — Zasada dobrej administracji — Obiektywna bezstronność Komisji — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Część wartości sprzedaży — Obowiązek uzasadnienia — Obniżenie kwoty grzywiny z uwagi na niewypłacalność lub szczególne okoliczności sprawy — Równość traktowania)	8
2013/C 252/13	Sprawa C-440/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Stichting Administratiekantoor Portielje, Gosselin Group NV (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia podmiotowi kontrolującemu udziały — Pojęcie przedsiębiorstwa — Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Wytoczne dotyczące wpływu na handel między państwami członkowskimi — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Okoliczności łagodzące)	9
2013/C 252/14	Sprawa C-444/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Jednolite i ciągłe naruszenie — Możliwość przypisania — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Wartość sprzedaży — Pojęcie — Część — Dodatkowa kwota grzywiny — Okoliczności łagodzące — Obowiązek uzasadnienia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia spółce dominującej — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 23 ust. 2 — Górna granica wynosząca 10 % obrotu — Proporcjonalność)	9
2013/C 252/15	Sprawa C-521/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH w likwidacji, Amazon Logistik GmbH przeciwko Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Wyłączenie prawa do zwielokrotniania — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) — Godziwa rekompensata — Stosowanie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny przeznaczonej na sfinansowanie rekompensaty w sposób niezróżnicowany, lecz z możliwością zwrotu — Przekazanie części przychodu podmiotom praw autorskich i części instytucjom społecznym i kulturalnym — Podwójne uiszczenie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny w ramach transakcji transgranicznej)	10

2013/C 252/16	Sprawa C-536/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien — Austria) — Bundeswettbewerbsbehörde przeciwko Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, dawniej Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, dawniej Ashland Südchemie Hantos GmbH (Konkurencja — Dostęp do akt — Postępowanie sądowe dotyczące grzywien mające na celu powstrzymanie naruszenia art. 101 TFUE — Przedsiębiorstwa trzecie zamierzające wystąpić z powództwem odszkodowawczym — Przepisy krajowe uzależniające dostęp do akt od zgody stron postępowania — Zasada skuteczności) 11	11
2013/C 252/17	Sprawa C-601/11 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ochrona przed przenośnymi encefalopatiami gąbczastymi — Rozporządzenie (WE) nr 746/2008 — Rozporządzenie zezwalające na przyjęcie środków nadzoru i zwalczania mniej restrykcyjnych niż przewidziane wcześniej — Zasada ostrożności — Poziom ochrony zdrowia ludzkiego — Nowe okoliczności mogące zmienić odbiór ryzyka — Brak uzasadnienia — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Naruszenie prawa) 11	11
2013/C 252/18	Sprawa C-657/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Belgian Electronic Sorting Technology NV przeciwko Bertowi Peelaersowi, Visys NV (Dyrektywy 84/450/EWG i 2006/114/WE — Reklama wprowadzająca w błąd i reklama porównawcza — Pojęcie reklamy — Rejestracja i używanie nazwy domeny — Używanie metatagów w metadanych strony internetowej) 12	12
2013/C 252/19	Sprawa C-57/12: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL przeciwko Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale (Dyrektywa 2006/123/WE — Zakres stosowania <i>ratione materiae</i> — Usługi zdrowotne — Usługi społeczne — Ośrodki pobytu dziennego i nocnego świadczące pomoc i opiekę osobom starszym) 12	12
2013/C 252/20	Sprawa C-273/12: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL (Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 206 — Powstanie długu celnego — Kradzież towarów objętych procedurą składu celnego — Pojęcie nieodwracalnej utraty towaru wskutek działania siły wyższej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 71 — Podatek od wartości dodanej — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność podatku) 13	13
2013/C 252/21	Sprawa C-285/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-277/12 Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Bimbo, SA 13	13
2013/C 252/22	Sprawa C-286/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-588/08, Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. 14	14
2013/C 252/23	Sprawa C-287/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-93/10 Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. 15	15

2013/C 252/24	Sprawa C-288/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-94/10 Rütgers Germany GmbH i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA	16
2013/C 252/25	Sprawa C-289/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-95/10 CINDU Chemicals BV i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd	17
2013/C 252/26	Sprawa C-290/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-96/10, Rütgers Germany GmbH i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd	17
2013/C 252/27	Sprawa C-293/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Fresh Del Monte Produce, Inc.	18
2013/C 252/28	Sprawa C-294/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Komisję Europejską	19
2013/C 252/29	Sprawa C-303/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-92/11 Jørgen Andersen przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 czerwca 2013 r. przez Komisję Europejską	19
2013/C 252/30	Sprawa C-306/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 4 czerwca 2013 r. — LVP NV przeciwko Królestwu Belgii	20
2013/C 252/31	Sprawa C-311/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 7 czerwca 2013 r. — O. Tümer przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2013/C 252/32	Sprawa C-315/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgia) w dniu 7 czerwca 2013 r. — Openbaar Ministerie przeciwko Edgardowi Janowi De Clercq i in.	21
2013/C 252/33	Sprawa C-323/13: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej	21
2013/C 252/34	Sprawa C-339/13: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej	21
2013/C 252/35	Sprawa C-346/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Ville de Mons przeciwko KPN Group Belgium SA	22
2013/C 252/36	Sprawa C-350/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Antonio Gramsci Shipping Corp. i in. przeciwko Aivars Lembergs	22
2013/C 252/37	Sprawa C-354/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Kolding, Civilretten (Dania) w dniu 27 czerwca 2013 r. — FOA, działająca w imieniu Karstena Kaltofta przeciwko gminie Billund	22

2013/C 252/38	Sprawa C-374/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2013 r. w sprawie T-284/11 Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 1 lipca 2013 r. przez Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL	23
2013/C 252/39	Sprawa C-376/13: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii	23
2013/C 252/40	Sprawa C-385/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawach połączonych T-99/09 i T-308/09, Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 4 lipca 2013 r. przez Republikę Włoską	24

Sąd

2013/C 252/41	Sprawa T-104/07 i T-339/08: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — BVGD przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki oraz nadużycie pozycji dominującej — Rynek surowców diamentowych — System dystrybucji SOC — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Podstawa prawna — Uprawnienia proceduralne podmiotu składającego skargę do Komisji — Dostęp do dokumentów — Obowiązki w zakresie badania wniesionej do Komisji skargi — Skutki polegające na wykluczeniu z rynku — Oczywisty błąd w ocenie).....	27
2013/C 252/42	Sprawy połączone T-108/07 i T-354/08: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Spira przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki oraz nadużycie pozycji dominującej — Rynek surowców diamentowych — System dystrybucji SOC — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Uprawnienia proceduralne podmiotu składającego skargę do Komisji — Dostęp do dokumentów — Obowiązki w zakresie badania wniesionej do Komisji skargi — Skutki polegające na wykluczeniu z rynku — Oczywisty błąd w ocenie).....	27
2013/C 252/43	Sprawa T-459/07: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chin, Wietnamu, Pakistanu i Filipin — Wygaśnięcie środków antydumpingowych — Przegląd — Produkt podobny — Dane służące określeniu szkody — Kraj analogiczny — Interes Wspólnoty — Artykuł 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)	28
2013/C 252/44	Sprawa T-469/07: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting BV przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chin, Wietnamu, Pakistanu i Filipin — Wygaśnięcie środków antydumpingowych — Przegląd — Artykuł 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Pojęcie przemysłu wspólnotowego — Określenie szkody — Obowiązek uzasadnienia)	28
2013/C 252/45	Sprawa T-358/08: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (Fundusz Spójności — Rozporządzenie (WE) nr 1164/94 — Projekt asenizacji w Saragossie — Częściowe cofnięcie pomocy finansowej — Zamówienia publiczne — Pojęcie obiektu budowlanego — Artykuł 14 ust. 10 i 13 dyrektywy 93/38/EWG — Podział zamówień — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia — Termin na wydanie decyzji — Ustalanie korekt finansowych — Artykuł H ust. 2 załącznika II do rozporządzenia nr 1164/94 — Proporcjonalność — Przedawnienie)	29

2013/C 252/46	Sprawa T-321/10: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — SA.PAR. przeciwko OHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy GRUPPO SALINI — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	29
2013/C 252/47	Sprawa T-142/12: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Aventis Pharmaceuticals przeciwko OHIM — Fasel (CULTRA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CULTRA — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe SCULPTRA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	29
2013/C 252/48	Sprawa T-197/12: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego METRO — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy GRUPOMETROPOLIS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do rzetelnego procesu — Artykuł 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009).....	30
2013/C 252/49	Sprawa T-208/12: Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Think Schuhwerk przeciwko OHIM (Czerwone skuwki do sznurowadeł) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego — Czerwone skuwki do sznurowadeł — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Postępowanie zaoczne)	30
2013/C 252/50	Sprawa T-238/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 8 lipca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Renta inwalidzka — Zapłata zaległych kwot — Odsetki za zwłokę — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)	31
2013/C 252/51	Sprawa T-322/13: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2013 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO)	31
2013/C 252/52	Sprawa T-323/13: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2013 r. — Pure Fishing przeciwko OHIM — Łabowicz (NANOFIL)	31
2013/C 252/53	Sprawa T-324/13: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Endoceutics przeciwko OHIM — Merck (FEMIVIA)	32
2013/C 252/54	Sprawa T-327/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Mallis i Malli przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu.	32
2013/C 252/55	Sprawa T-328/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu	33
2013/C 252/56	Sprawa T-329/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Chatzithoma i Chatzithoma przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu	33
2013/C 252/57	Sprawa T-330/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Chatziioannou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu	34
2013/C 252/58	Sprawa T-331/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Nikolaou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu	35

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 252/59	Sprawa T-332/13: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Christodoulou i Stavrinou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu	35
2013/C 252/60	Sprawa T-333/13: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Westermann Lernspielverlag przeciwko OHIM — Diset (bambinoLÜK)	36
2013/C 252/61	Sprawa T-336/13: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2013 r. — Borghezio przeciwko Parlamentowi	36
2013/C 252/62	Sprawa T-338/13: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — Energa Power Trading przeciwko Komisji	37
2013/C 252/63	Sprawa T-347/13: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Hawe Hydraulik przeciwko OHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)	37
2013/C 252/64	Sprawa T-349/13: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Orange Business Belgium przeciwko Komisji	38
2013/C 252/65	Sprawa T-350/13: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Jordi Nogues przeciwko OHIM — Grupo Osborne (BADTORO)	38
2013/C 252/66	Sprawa T-351/13: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler przeciwko Radzie	39
2013/C 252/67	Sprawa T-352/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 2 lipca 2013 r. przez BX od wyroku wydanego w dniu 24 kwietnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-88/11 BX przeciwko Komisji	39
2013/C 252/68	Sprawa T-358/13: Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji	40
2013/C 252/69	Sprawa T-359/13: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2013 r. — Spain Doce 13 przeciwko OHIM Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)	41
2013/C 252/70	Sprawa T-366/13: Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji	42

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 252/71	Sprawa F-78/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BM przeciwko EBC (Służba publiczna — Personel EBC — Przedłużenie ze skutkiem wstecznym okresu próbnego — Decyzja o rozwiązaniu umowy podczas okresu próbnego — Postępowanie dyscyplinarne)	43
2013/C 252/72	Sprawa F-81/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — BY przeciwko EASA (Personel EASA — Członek personelu tymczasowego — Dopuszczalność — Terminy do wniesienia skargi — Niekorzystne sprawozdanie — Przeniesienie z urzędu — Mobbing — Nadużycie władzy)	43
2013/C 252/73	Sprawa F-89/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — Goetz przeciwko Komitetowi Regionów (Służba publiczna — Urzędnicy — Odpowiedzialność pozaumowna — Skarga o odszkodowanie — Dopuszczalność — Początek biegu terminu do podjęcia działania — Dochodzenie OLAF-u — Dochodzenie w trybie administracyjnym — Postępowanie dyscyplinarne przed komisją dyscyplinarną — Obowiązek działania administracji ze starannością — Czas trwania postępowania administracyjnego — Odpowiedzialność za wszczęcie postępowania administracyjnego zakończonego bez nałożenia kary)	43

2013/C 252/74	Sprawa F-106/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BM przeciwko EBC (Służba publiczna — Personel EBC — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Nagana na piśmie) 44
2013/C 252/75	Sprawy połączone F-135/11, F-51/12 i F-110/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BU przeciwko EMA (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Akt niekorzystny — Wniosek w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Żądanie zmiany kwalifikacji umowy — Rozsądny termin — Zażalenie na oddalenie zażalenia — Artykuł 8 WZIPW — Obowiązek staranności) 44
2013/C 252/76	Sprawa F-5/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 czerwca 2013 r. — Bogusz przeciwko Fronteksowi (Służba publiczna — Personel tymczasowy — Personel Fronteksu — Zmiana warunków odbycia okresu próbnego przewidzianych w art. 14 WZIPW — Zwolnienie po okresie próbnym — Ustalenie celów — Zarzut podniesiony po raz pierwszy na rozprawie) 45
2013/C 252/77	Sprawa F-8/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 czerwca 2013 r. — BY przeciwko EASA (Personel EASA — Członek personelu tymczasowego — Wypowiedzenie z powodu niespełniania wymogów związanych z poziomem świadczonej pracy — Obowiązek pomocy — Przyczyna nienależąca do zakresu trudności zawodowych — Molestowanie psychiczne — Choroba — Odszkodowanie i zadośćuczynienie)..... 45
2013/C 252/78	Sprawa F-12/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Di Prospero przeciwko Komisji (Służba publiczna — Powołanie — Pomyślny wynik konkursu w następstwie skierowanego do skarżącego zaproszenia do wzięcia udziału w konkursie w wykonaniu wyroku — Powołanie do grupy zaszeregowania ze skutkiem wstecznym) 45
2013/C 252/79	Sprawa F-21/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Ahab przeciwko EKES (Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunek przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. a) i b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nadpłaconych kwot) 46
2013/C 252/80	Sprawa F-40/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — CF przeciwko EASA (Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego — Umowa na czas określony — Rozwiązanie umowy o pracę podczas zwolnienia chorobowego — Artykuł 16 WZIPW — Artykuł 48 lit. b) WZIPW — Mobbing) 46
2013/C 252/81	Sprawa F-56/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Buschak przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Zasiłek dla bezrobotnych — Uiszczanie składek do systemu emerytalnego — Zażalenie złożone po terminie) 47
2013/C 252/82	Sprawa F-115/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Biwer i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Odliczenie dodatku o podobnym charakterze pobieranego z innego źródła — Skarga oczywiście bezzasadna) 47
2013/C 252/83	Sprawa F-40/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 3 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Były urzędnik przeniesiony w stan spoczynku niezdolności do pracy — Wypadek — Brak objęcia ubezpieczeniem — Skarga, która stała się bezprzedmiotowa — Umożnienie postępowania) 47
2013/C 252/84	Sprawa F-71/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. — Z przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Służba publiczna — Umożnienie postępowania) 48

2013/C 252/85	Sprawa F-98/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Jargeac i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Odliczenie dodatku o podobnym charakterze pobieranego z innego źródła — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście bezzasadna)	48
2013/C 252/86	Sprawa F-100/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dieta dzienna — Warunki przyznania — Rzeczywiste osiedlenie się w miejscu zatrudnienia — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej — Koszty sądowe — Artykuł 94 regulaminu postępowania)	48
2013/C 252/87	Sprawa F-102/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga złożona faksem w terminie do wniesienia skargi — Odręczny podpis złożony na faksie, różniący się od podpisu na oryginale skargi wysłanym pocztą — Wniesienie skargi po terminie — Oczywiście niedopuszczalność)	49
2013/C 252/88	Sprawa F-114/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (skład jednoosobowy) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Rodrigues Regalo Corrêa przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Potrącenie kwoty dodatku tego samego rodzaju pobieranego z innego źródła — Skarga oczywiście bezzasadna)	49
2013/C 252/89	Sprawa F-119/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 4 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi i podpisana za pomocą pieczęci lub innego sposobu odwzorowania podpisu adwokata — Wniesienie skargi z przekroczeniem terminu)	49
2013/C 252/90	Sprawa F-141/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga złożona faksem w terminie do wniesienia skargi — Odręczny podpis adwokata różniący się od podpisu na oryginale skargi wysłanym pocztą — Wniesienie skargi po terminie — Oczywiście niedopuszczalność)	50
2013/C 252/91	Sprawa F-143/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Oddalenie przez organ powołujący wniosku o zwrot kosztów poniesionych w związku z postępowaniem — Skarga o stwierdzenie nieważności mająca ten sam przedmiot co wniosek o ustalenie kosztów sądowych — Oczywiście niedopuszczalność)	50
2013/C 252/92	Sprawa F-144/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 24 czerwca 2013 r. — Mateo Pérez przeciwko Komisji (Służba publiczna — Konkurs otwarty — Żądanie stwierdzenia nieważności sprostowania ogłoszenia o konkursie — Sprostowanie niezawierające warunków wykluczających skarżącego — Brak aktu niekorzystnego — Niedopuszczenie do etapu oceny zintegrowanej — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywiście niedopuszczalność)	50
2013/C 252/93	Sprawa F-28/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wniosek o usunięcie jednego zdania ze sprawozdania lekarskiego — Wypadek lub choroba zawodowa — Dorozumiane oddalenie wniosku)	51
2013/C 252/94	Sprawa F-87/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. — Alsteens przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy — Stwierdzenie częściowej nieważności — Zmiana).....	51

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 252/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 245 z 24.8.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 233 z 10.8.2013.

Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału

(2013/C 252/02)

S. Rodin, mianowany decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2013 r. ⁽¹⁾ sędzią Trybunału Sprawiedliwości na okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 6 października 2015 r., złożył w dniu 4 lipca 2013 r. ślubowanie przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 3 lipca 2013 r., s. 6.

Decyzje przyjęte przez Trybunał na zgromadzeniu ogólnym w dniu 9 lipca 2013 r.

(2013/C 252/03)

Na zgromadzeniu w dniu 9 lipca 2013 r. Trybunał zadecydował o przydzieleniu S. Rodina do izb pierwszej i szóstej.

Izby pierwsza i szósta mają w konsekwencji następujący skład:

Pierwsza izba

A. Tizzano, prezes izby,
M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits, J.J. Kasel i S. Rodin, sędziowie.

Szósta izba

M. Berger, prezes izby,
A. Borg Barthet, E. Levits, J.J. Kasel i S. Rodin, sędziowie.

Listy do celów ustalenia składów orzekających

(2013/C 252/04)

Na zgromadzeniu w dniu 9 lipca 2013 r. Trybunał sporządził następującą listę do celów ustalenia składu wielkiej izby:

A. Rosas
S. Rodin
E. Juhász
C. Vajda
G. Arestis
J.L. da Cruz Vilaca
A. Borg Barthet
C.G. Fernlund
J. Malenovský

E. Jarašiūnas
U. Løhmus
A. Prechal
E. Levits
M. Berger
A. Ó Caoimh
D. Šváby
J.C. Bonichot
M. Safjan
A. Arabadjiev
J.J. Kasel
C. Toader

Na zgromadzeniu w dniu 9 lipca 2013 r. Trybunał sporządził następującą listę do celów ustalenia składu pierwszej izby orzekającej w składzie pięciu sędziów:

A. Borg Barthet
S. Rodin
E. Levits
M. Berger
J.J. Kasel

Na zgromadzeniu w dniu 9 lipca 2013 r. Trybunał sporządził następującą listę do celów ustalenia składu szóstej izby orzekającej w składzie trzech sędziów:

A. Borg Barthet
E. Levits
J.J. Kasel
S. Rodin

SĄD

Złożenie ślubowania przez nowego sędziego Sądu

(2013/C 252/05)

V. Tomljenović, mianowana decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2013 r. ⁽¹⁾, sędzią Sądu na okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r., złożyła w dniu 4 lipca 2013 r. ślubowanie przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 3 lipca 2013 r., s. 5.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-545/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 91/440/EWG — Rozwój kolei wspólnotowych — Artykuł 10 ust. 7 — Organ regulujący — Kompetencje — Dyrektywa 2001/14/WE — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Artykuł 4 ust. 1 — Ramy pobierania opłat — Artykuł 6 ust. 2 — Środki mające na celu stworzenie zarządcom zachęty do zmniejszenia kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp — Artykuł 7 ust. 3 — Ustalanie opłat pobieranych za minimalny pakiet dostępu i dostęp do torów w celu obsługi urządzeń — Koszty ponoszone bezpośrednio w związku z wykonywaniem przewozów kolejowych — Artykuł 11 — Plan poprawy wydajności — Artykuł 30 ust. 5 — Organ kontrolny — Kompetencje — Odwołanie administracyjne od decyzji organu kontrolnego)

(2013/C 252/06)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Šimerdová i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i T. Müller, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów koniecznych w celu dostosowania się do art. 10 ust. 7 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25) oraz do art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 11 i art. 30 ust. 5 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z

dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 11 i art. 30 ust. 5 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Republika Czeska oraz Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 5.2.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-576/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Zakres zastosowania ratione temporis — Koncesja na roboty budowlane — Sprzedaż gruntu przez instytucję publiczną — Projekt budowlany dotyczący zagospodarowania przestrzeni publicznej określony przez tę instytucję)

(2013/C 252/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek, A. Tokár i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i J. Langer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller i A. Wiedmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i tytułu III dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Koncesja na roboty budowlane — Przepisy — Gmina Eindhoven

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-627/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 91/440/EWG — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 2001/14/WE — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 91/440 i załącznik II do niej — Artykuł 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14 — Zarządca infrastruktury — Udział w ustalaniu rozkładów jazdy pociągów — Zarządzanie ruchem kolejowym — Artykuł 6 ust. 2-5 dyrektywy 2001/14 — Brak środków stwarzających zarządcom zachętę do zmniejszania kosztów zapewniania infrastruktury i wielkości opłat za dostęp — Artykuł 7 ust. 3 i art. 8 ust. 1 dyrektywy 2001/14 — Koszty ponoszone bezpośrednio w związku z wykonywaniem przewozów kolejowych — Artykuł 11 dyrektywy 2001/14 — Plan poprawy wydajności)

(2013/C 252/08)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk, D. Kukovec i M. Žebre, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii (przedstawiciele: N. Pintar Gosenca, A. Vran i V. Kampoš, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i T. Müller, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 i do załącznika II dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25) w brzmieniu zmienionym oraz art. 6 ust. 2-5, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 1, art. 11, art. 14 oraz art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29).

Sentencja

- 1) Nie podejmując środków koniecznych w celu dostosowania się do:

— art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych, zmienionej dyrektywą 2004/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. i załącznika II do tego aktu oraz art. 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., oraz

— art. 6 ust. 2-5, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 1 oraz art. 11 dyrektywy 2001/14 zmienionej dyrektywą 2004/49,

Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Republika Słowenii, Republika Czeska i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék — Węgry) — Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág przeciwko Magyar Állam

(Sprawa C-409/11) ⁽¹⁾

(Ruch pojazdów silnikowych — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 84/5/EWG — Artykuł 1 ust. 4 akapit pierwszy — Niewypłacalność ubezpieczyciela — Brak działania instytucji wypłacającej odszkodowanie)

(2013/C 252/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontág

Strona pozwana: Magyar Állam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (pojazdów silnikowych) i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1) — Obowiązek podjęcia przez państwa członkowskie środków niezbędnych do tego, by wszystkie polisy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmowały całość terytorium Wspólnoty — Cofnięcie zezwolenia na działalność towarzystwu ubezpieczeń komunikacyjnych, wskutek czego jednostki, które zawarły umowy z tym towarzystwem ubezpieczeniowym, odpowiadają osobiście, własnym majątkiem, za szkody wyrządzone innym osobom — Odpowiedzialność państwa członkowskiego w wypadku nieprawidłowej transpozycji dyrektywy

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (pojazdów silnikowych) i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, zmienionej dyrektywą 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r., w związku z art. 1 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej

za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, zmienionej dyrektywą 2005/14, należy interpretować w ten sposób, że obowiązki nałożone na państwa członkowskie na mocy tego przepisu nie obejmują obowiązku utworzenia instytucji gwarantującej wypłatę odszkodowania poszkodowanym w wypadkach drogowych, w sytuacji gdy wprowadzie osoby odpowiedzialne za szkody zawarły umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, ale ubezpieczyciel stał się niewypłacalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-412/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i załącznik II — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 14 ust. 2 — Niezależność podmiotu, któremu powierzono wykonywanie funkcji podstawowych)

(2013/C 252/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.P. Keppenne i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25), zmienionej dyrektywą 2001/12/WE (Dz.U. L 75, s. 1), i załącznika II do tej dyrektywy, a także art. 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29) — Niezapewnienie niezależności funkcji podstawowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. —
Gosselin Group NV przeciwko Komisji Europejskiej,
Stichting Administratiekantoor Portielje

(Sprawa C-429/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Kwalifikacja — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Obowiązek uzasadnienia — Wytyczne dotyczące wpływu na handel między państwami członkowskimi — Znaczenie prawne — Obowiązek określenia rynku właściwego — Zakres — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Część wartości sprzedaży — Waga naruszenia — Okoliczności łagodzące — Obowiązek uzasadnienia — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 25 — Przedawnienie — Naruszenie powtarzające się)

(2013/C 252/11)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Gosselin Group NV (przedstawiciele: F. Wijckmans, H. Burez, i S. De Keer, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy), Stichting Administratiekantoor Portielje

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-208/08 Gosselin Group przeciwko Komisji i T-209/08 Stichting Administratiekantoor Portielje, którym Sąd w sprawie T-208/08 stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w zakresie, w jakim stwierdza ona, że Gosselin Group NV uczestniczyła w naruszeniu art. 81 ust. 1 WE w okresie od dnia 30 października 1993 r. do dnia 14 listopada 1996 r. a w sprawie T-209/08 stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2008) 926, zmienionej decyzją Komisji C(2009) 5810 w zakresie, w jakim dotyczy ona Stichting Administratiekantoor Portielje

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Gosselin Group NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. —
Ziegler SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-439/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Wytyczne w sprawie pojęcia wpływu na handel między państwami członkowskimi — Znaczenie prawne — Obowiązek określenia rynku właściwego — Zakres — Prawo do rzetelnego procesu — Zasada dobrej administracji — Obiektywna bezstronność Komisji — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Część wartości sprzedaży — Obowiązek uzasadnienia — Obniżenie kwoty grzywiny z uwagi na niewypłacalność lub szczególne okoliczności sprawy — Równość traktowania)

(2013/C 252/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ziegler SA (przedstawiciele: J. F. Bellis, M. Favart i A. Bailleux, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-199/08 Ziegler przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie prawa — Odczuwalny wpływ na handel między państwami członkowskimi — Grzywna — Naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego oraz zasady równości i niedyskryminacji

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Ziegler SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Stichting Administratiekantoor Portielje, Gosselin Group NV

(Sprawa C-440/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia podmiotowi kontrolującemu udziały — Pojęcie przedsiębiorstwa — Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Wytyczne dotyczące wpływu na handel między państwami członkowskimi — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Okoliczności łagodzące)

(2013/C 252/13)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, S. Noë i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Stichting Administratiekantoor Portielje (przedstawiciele: D. Van hove, F. Wijckmans, S. De Keer i H. Burez, advocaten), Gosselin Group NV

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-208/08 i T-209/08 Gosselin Group i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji, w którym w sprawie T-209/08 Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że Gosselin Group NV uczestniczyła w naruszeniu art. 81 ust. 1 WE w okresie od dnia 30 października 1993 r. do dnia 14 listopada 1996 r., a w sprawie T-209/08 stwierdził nieważność decyzji C(2008) 926, zmienionej decyzją C(2009) 5810 w zakresie, w jakim dotyczy ona Stichting Administratiekantoor Portielje.

Sentencja

- 1) Punkty 4 i 6 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-208/08 i T-209/08 Gosselin Group i Stichting Administratiekantoor Portielje przeciwko Komisji zostają uchylone.
- 2) Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Stichting Administratiekantoor Portielje w sprawie T-209/08 zostaje oddalona.
- 3) Stichting Administratiekantoor Portielje ponosi zarówno koszty postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-209/08, jak również koszty postępowania odwoławczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-444/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Pośrednie i bezpośrednie ustalanie cen, podział rynku oraz manipulowanie postępowaniami przetargowymi — Jednolite i ciągle naruszenie — Możliwość przypisania — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien (2006) — Wartość sprzedaży — Pojęcie — Część — Dodatkowa kwota grzywiny — Okoliczności łagodzące — Obowiązek uzasadnienia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia spółce dominującej — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 23 ust. 2 — Górna granica wynosząca 10 % obrotu — Proporcjonalność)

(2013/C 252/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Team Relocations NV (przedstawiciele: H. Gilliams, J. Bocken i L. Gyselen, advocaten), Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, N von Lingen i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-204/08 i T-212/08 Team Relocations NV i in. przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w sprawie kartelu na belgijskim rynku usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych, polegającego na pośrednim i bezpośrednim ustalaniu cen, podziale rynku oraz manipulowaniu postępowaniem przetargowym oraz uchylenie nałożonej na skarżącą grzywiny lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie jej kwoty

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd i Team Relocations Ltd zostają obciążone solidarnie kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH w likwidacji, Amazon Logistik GmbH przeciwko Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Sprawa C-521/11) ⁽¹⁾

(Zbliżanie ustawodawstw — Własność intelektualna — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Wyłączne prawo do zwielokrotniania — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) — Godziwa rekompensata — Stosowanie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny przeznaczony na sfinansowanie rekompensaty w sposób niezróżnicowany, lecz z możliwością zwrotu — Przekazanie części przychodu podmiotom praw autorskich i części instytucjom społecznym i kulturalnym — Podwójne uiszczenie opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny w ramach transakcji transgranicznej)

(2013/C 252/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH w likwidacji, Amazon Logistik GmbH

Strona pozwana: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 2 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. L 167, a. 10) — Prawo do zwielokrotniania — Wykładnia pojęcia „godziwej rekompensaty” przewidzianego w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE — Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące, z jednej strony, stosowanie w sposób niezróżnicowany opłaty za kopię na użytek prywatny od wszystkich nośników służących do zwielokrotniania, a z drugiej strony zwrot tej opłaty w przypadku wywozu nośnika przed sprzedażą konsumentowi końcowemu lub w przypadku zwielokrotnienia, na które wyraził zgodę uprawnionych podmiotów

Sentencja

1) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmo-

nizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które stosuje w sposób niezróżnicowany opłatę za kopię na użytek prywatny przy okazji pierwszego wprowadzenia do obrotu w kraju, odpłatnie i do celów handlowych, nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, przewidując jednocześnie prawo do zwrotu uiszczonych opłat w sytuacji, gdy końcowe użycie tych nośników nie jest objęte hipotezą tego przepisu, jeżeli, przy uwzględnieniu okoliczności typowych dla każdego systemu krajowego — czego dokonanie należy do sądu odsyłającego — i ograniczeń nałożonych przez dyrektywę 2001/29, praktyczne trudności uzasadniają taki system finansowania godziwej rekompensaty i jeżeli prawo do zwrotu jest skuteczne i nie czyni nadmiernie utrudnionym zwrotu uiszczonych opłat.

- 2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że w ramach systemu finansowania godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, za pośrednictwem opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny obciążającej podmiot, który dokonuje odpłatnie pierwszego wprowadzenia do obrotu na terytorium odnośnego państwa członkowskiego, do celów handlowych, nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, przepis ten nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez to państwo członkowskie wzruszalnego domniemania co do wykorzystywania tych nośników do celów prywatnych w przypadku wprowadzenia ich do obrotu z przeznaczeniem dla osób fizycznych, jeżeli praktyczne trudności związane z określeniem wykorzystywania przedmiotowych nośników zapisu do celów prywatnych uzasadniają ustanowienie takiego domniemania i jeżeli przewidziane domniemanie nie prowadzi do pobierania opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny w sytuacji, w której końcowe użycie tych nośników w sposób oczywisty nie jest objęte hipotezą tego przepisu.
- 3) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że prawo do godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, bądź opłaty za kopię na użytek prywatny, przewidzianej na finansowanie tej rekompensaty, nie może zostać wykluczone ze względu na to, iż połowa przychodu z tytułu tej rekompensaty bądź opłaty podlega wypłaceniu nie bezpośrednio podmiotom uprawnionym do tejże rekompensaty, lecz instytucjom społecznym i kulturalnym utworzonym w celu wspierania interesów tychże uprawnionych podmiotów, jeżeli te instytucje społeczne i kulturalne rzeczywiście wspierają owe uprawnione podmioty, a warunki funkcjonowania tych instytucji nie mają charakteru dyskryminującego, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.
- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony przez państwo członkowskie obowiązek uiszczenia przy okazji odpłatnego wprowadzenia do obrotu do celów handlowych nośników zapisu, które nadają się do zwielokrotniania utworów, opłaty za kopię na użytek prywatny przewidzianej na sfinansowanie godziwej rekompensaty, o której mowa w tym przepisie, nie może zostać wykluczony ze względu na to, iż analogiczna opłata została już uiszczona w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien — Austria) — Bundeswettbewerbsbehörde przeciwko Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, dawniej Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, dawniej Ashland Südchemie Hantos GmbH

(Sprawa C-536/11) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Dostęp do akt — Postępowanie sądowe dotyczące grzywien mające na celu powstrzymanie naruszenia art. 101 TFUE — Przedsiębiorstwa trzecie zamierzające wystąpić z powództwem odszkodowawczym — Przepisy krajowe uzależniające dostęp do akt od zgody stron postępowania — Zasada skuteczności)

(2013/C 252/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundeswettbewerbsbehörde

Strona pozwana: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, ASK Chemicals GmbH, dawniej Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, ASK Chemicals Austria GmbH, dawniej Ashland Südchemie Hantos GmbH

przy udziale: Bundeskartellanwalt, Verband Druck und Medientechnik

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Wien — Wykładnia przepisów prawa Unii w dziedzinie porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk — Dostęp do akt — Przepisy krajowe uzależniające w postępowaniu administracyjnym w dziedzinie konkurencji dostęp osób trzecich do akt sprawy od zgody wszystkich uczestników postępowania z wyłączeniem wyważenia wszystkich wchodzących w grę interesów, podczas gdy takie wyważenie jest dokonywane dla dostępu do akt w porównywalnych postępowaniach cywilnych i karnych

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, na podstawie którego dostęp do dokumentów znajdujących się w aktach krajowego postępowania w sprawie zastosowania art. 101 TFUE, w tym do dokumentów przekazanych w ramach programu współpracy, przez osoby trzecie, które to osoby nie są stroną w tym postępowaniu i zamierzają wystąpić z powództwem odszkodowawczym przeciwko uczestnikom kartelu, jest

uzależniony od samej tylko zgody stron w tym postępowaniu, bez pozostawienia sądom krajowym jakiegokolwiek możliwości dokonania wyważenia wchodzących w grę interesów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 lipca 2013 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-601/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ochrona przed przenośnymi encefalopatiami gąbczastymi — Rozporządzenie (WE) nr 746/2008 — Rozporządzenie zezwalające na przyjęcie środków nadzoru i zwalczania mniej restrykcyjnych niż przewidziane wcześniej — Zasada ostrożności — Poziom ochrony zdrowia ludzkiego — Nowe okoliczności mogące zmienić odbiór ryzyka — Brak uzasadnienia — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Naruszenie prawa)

(2013/C 252/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, C. Candat, R. Loosli-Surrans, oraz G. de Bergues i S. Menez, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i D. Bianchi, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-257/07 Francja przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 746/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. zmieniającego załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 202, s. 11) w zakresie, w jakim rozporządzenie to zezwala na przyjęcie w odniesieniu do stad owiec i kóz środków nadzoru i zwalczania mniej restrykcyjnych niż przewidziane wcześniej — Brak uzasadnienia — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Błędna kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych — Naruszenie zasady ostrożności

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Belgian Electronic Sorting Technology NV przeciwko Bertowi Peelaersowi, Visys NV

(Sprawa C-657/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywy 84/450/EWG i 2006/114/WE — Reklama wprowadzająca w błąd i reklama porównawcza — Pojęcie reklamy — Rejestracja i używanie nazwy domeny — Używanie metatagów w metadanych strony internetowej)

(2013/C 252/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Strony pozwane: Bert Peelaers, Visys NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 2 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz.U. L 250, s. 17) i art. 2 dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376, s. 21) — Pojęcie reklamy — Rejestracja i używanie nazwy domeny — Używanie metatagów w metadanych strony internetowej

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej, zmienionej dyrektywą 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r., oraz art. 2 lit. a) dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie reklamy, tak jak zostało zdefiniowane w tych przepisach, w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym obejmuje używanie nazwy domeny oraz używanie metatagów w metadanych strony internetowej. Pojęcie to nie obejmuje natomiast rejestracji, jako takiej, nazwy domeny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL przeciwko Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-57/12) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2006/123/WE — Zakres stosowania *ratione materiae* — Usługi zdrowotne — Usługi społeczne — Ośrodki pobytu dziennego i nocnego świadczące pomoc i opiekę osobom starszym)

(2013/C 252/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Druga strona postępowania: Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. f) i j) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) — Zakres stosowania *ratione materiae* — Usługi zdrowotne — Usługi społeczne — Zaliczenie ośrodków pobytu dziennego świadczących pomoc i opiekę odpowiednią do utraty samodzielności przez osoby starsze — Zaliczenie ośrodków pobytu nocnego świadczących pomoc i opiekę zdrowotną, która nie może zostać zapewniona osobom starszym w sposób ciągły przez osoby bliskie

Sentencja

1) Artykuł 2 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie usług zdrowotnych z zakresu zastosowania tej dyrektywy obejmuje każdą działalność mającą na celu ocenę, utrzymanie lub przywrócenie stanu zdrowia pacjentów, o ile działalność ta jest wykonywana przez pracowników uznanych za takich zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego, niezależnie od sposobu zorganizowania, zasad finansowania i charakteru publicznego lub prywatnego świadczącej opiekę placówki. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy ośrodki pobytu dziennego i ośrodki pobytu nocnego, z uwagi na charakter czynności świadczonych w nich przez pracowników ochrony zdrowia i na to, iż czynności te stanowią zasadniczą część usług oferowanych przez te ośrodki, są wyłączone z zakresu zastosowania tej dyrektywy.

2) Artykuł 2 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie usług społecznych z zakresu zastosowania tej dyrektywy obejmuje każdą działalność odnoszącą się w szczególności do pomocy i wsparcia dla osób starszych, o ile jest ona świadczona przez prywatnego usługodawcę, który został upoważniony przez państwo na podstawie aktu powierzającego w sposób jasny i przejrzysty rzeczywisty obowiązek świadczenia tych usług, z poszanowaniem szczególnych warunków ich wykonywania. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy ośrodki pobytu dziennego i ośrodki pobytu nocnego, ze względu na charakter czynności w zakresie pomocy i wsparcia dla osób starszych wykonywanych w nich w charakterze działalności głównej oraz na ich formę prawną wynikającą z mających zastosowanie uregulowań belgijskich, są wyłączone z zakresu zastosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL

(Sprawa C-273/12) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 206 — Powstanie długu celnego — Kradzież towarów objętych procedurą składu celnego — Pojęcie nieodwracalnej utraty towaru wskutek działania siły wyższej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 71 — Podatek od wartości dodanej — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Wymagalność podatku)

(2013/C 252/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1) i art. 71 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Towary objęte procedurą składu celnego — Kradzież towarów — Pojęcie nieodwracalnej utraty towaru — Przypadek działania siły wyższej — Powstanie długu celnego w przywozie — Zdarzenie powodujące wymagalność podatku od wartości dodanej

Sentencja

1) Artykuł 203 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że kradzież towarów objętych procedurą składu celnego stanowi usunięcie tych towarów spod dozoru celnego w rozumieniu wskazanego przepisu, powodujące powstanie długu celnego w przywozie. Artykuł 206 tego rozporządzenia może znaleźć zastosowanie wyłącznie w sytuacjach, w których dług celny może powstać na mocy art. 202 i art. 204 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia.

2) Artykuł 71 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawia, iż zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek od wartości dodanej staje się wymagalny.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-277/12 Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Bimbo, SA

(Sprawa C-285/13 P)

(2013/C 252/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bimbo, SA (przedstawiciel: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Café do Brasil SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

— tytułem głównym częściowe uchylenie wyroku z dnia 20 marca 2013 r. i odmówienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” dla następujących towarów z klasy 30: „kawa, herbata, kakao, cukier, ryż, tapioka, sago, nienaturalna kawa; mąka, słodczyce, lody; miód, melasa; drożdże, proszek do pieczenia; sól; musztarda; ocet, sosy (przyprawy); przyprawy; lód”, a także potwierdzenie tego wyroku w zakresie, w jakim odrzucono w nim zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” w odniesieniu do „produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych”;

- posiłkowo częściowe uchylenie wyroku z dnia 20 marca 2013 r. i odmówienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” dla następujących towarów z klasy 30: „mąka, słodycze, lody, drożdże i proszek do pieczenia”, a także potwierdzenie tego wyroku w zakresie, w jakim odrzucono w nim zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 3 487 311 „Caffé KIMBO & design” w odniesieniu do „produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie oparte jest na następujących względach:

- Zasada 19 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽¹⁾

Podczas oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” i wcześniejszego znaku towarowego BIMBO, zarejestrowanego w Hiszpanii pod numerem 291 655, z których oba odnoszą się do towarów z klasy 30, wcześniejszy znak towarowy był rozpatrywany nie jako zarejestrowany znak towarowy, lecz jako powszechnie znany znak towarowy.

Istnienie wcześniejszej rejestracji, która wciąż była ważna, zostało prawidłowo dowiedzione, mimo że nie przedstawiono dokumentu wskazującego na jej przedłużenie.

- Artykuł 8 ust. 1, 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾. Artykuł 6 bis konwencji paryskiej

Podczas oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” i wcześniejszego znaku towarowego BIMBO, zarejestrowanego w Hiszpanii pod numerem 291 655, z których oba odnoszą się do towarów z klasy 30, wcześniejszy znak towarowy był rozpatrywany nie jako zarejestrowany znak towarowy, lecz jako powszechnie znany znak towarowy.

Wnosząca odwołanie dowiodła, że BIMBO jest renomowanym znakiem towarowym, powołując się na wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie T-357/11, w którym stwierdzono renomę tego znaku.

Zarówno przy zakwalifikowaniu go jako powszechnie znanego znaku towarowego, jak i jako znaku cieszącego się renomą porównanie oznaczonych towarów ukazuje istnienie wysokiego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, którego Sąd nie uwzględnił, stwierdzając, że rozpatrywane znaki były wystarczająco różne, by uniknąć wprowadzenia w błąd co do towarów o tym samym charakterze, pochodzeniu, przeznaczeniu i kanałach dystrybucji.

Dokładniejsze porównanie ukazałoby, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd i że w konsekwencji należało odmówić rejestracji zgłoszonego znaku dla wszystkich towarów z klasy 30, w tym oczywiście dla towarów: „mąka, słodycze, lody, drożdże i proszek do pieczenia”.

Zarówno przy zakwalifikowaniu znaku BIMBO jako powszechnie znanego znaku towarowego, jak i jako znaku

cieszącego się renomą, porównanie oznaczeń ukazuje wysokie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. BIMBO dowiodła 92 %-wej znajomości znaku i 60 %-wego udziału w rynku, a zatem zasługuje na szczególną ochronę. W związku z tym zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” powinno być zostać odrzucone dla towarów z klasy 30 w całości.

W wyniku dopuszczenia do rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 478 311 „Caffé KIMBO & Design” dojdzie do czerpania nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego i renomy wcześniejszego znaku, jak również do działania na jego szkodę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-588/08, Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.

(Sprawa C-286/13 P)

(2013/C 252/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dole Food Company, Inc., Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (przedstawiciel: adwokat J.F. Bellis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddała on skargę wnoszących odwołanie,
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji z dnia 15 października 2008 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie,
- uchylenie lub obniżenie kwoty nałożonej na wnoszących odwołanie grzywny zgodnie z nieograniczonym prawem orzekania ustanowionym na mocy art. 267 TFUE,
- tytułem ewentualnym, zwrócenie sprawy do Sądu do rozpoznania zgodnie z kwestiami prawnymi poruszonymi w wyroku Trybunału,
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego, podzielonego na pięć części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył szereg wymogów proceduralnych w ramach wykonywania kontroli sądowej:

- Sąd popełnił błąd, zezwalając Komisji na ustosunkowanie się po raz pierwszy w postępowaniu sądowym do materiału dowodowego z jej akt sprawy podważającego ustalenia przedstawione w decyzji,
- Sąd niesłusznie uznał za niedopuszczalne przedstawienie przez wnoszące odwołanie dowodów z akt Komisji w celu zakwestionowania zarzutów podniesionych przez Komisję po raz pierwszy w duplice,
- Sąd niesłusznie uznał za niedopuszczalny załącznik włączony do akt przez wnoszące odwołanie w celu poparcia ich twierdzeń, że Komisja przytoczyła oświadczenia złożone przez wnoszących odwołanie w postępowaniu administracyjnym wyrwane z kontekstu,
- Sąd naruszył zasadę równości broni, nie badając dowodów przedstawionych przez wnoszących odwołanie w postępowaniu sądowym oraz
- Sąd nie ustalił właściwie okoliczności faktycznych.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne istotne dla właściwej oceny zarzucanego zachowania w kontekście gospodarczym i prawnym, w jaki się ono wpisuje.

W ramach zarzutu trzeciego, podzielonego na pięć części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd popełnił błędy w ocenie dowodów:

- Sąd nie uzasadnił w sposób wystarczający pod względem prawnym utrzymania obliczeń udziału w rynku wskazanych przez Komisję w celu ustalenia struktury rynku właściwego,
- Sąd niesłusznie uznał, że Komisja nie jest zobowiązana do szczegółowego wyjaśnienia treści rozmów, jakie wnoszący odwołanie przeprowadzili z pozostałymi przedsiębiorstwami, które to rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel,
- Sąd niesłusznie uznał, że Komisja wyraźnie opisała treść tych rozmów, jakie wnoszący odwołanie przeprowadzili z pozostałymi przedsiębiorstwami, które to rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel,
- Sąd nie ustosunkował się do argumentu wnoszących odwołanie, zgodnie z którym niektórzy pracownicy nie mogli wymienić wiarygodnych informacji oraz
- Sąd niesłusznie przyjął błędną kwalifikację okoliczności faktycznych, uznając, że powyższe rozmowy stanowią ograniczenie konkurencji ze względu na cel.

W ramach zarzutu czwartego, podzielonego na dwie części, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd popełnił szereg błędów przy obliczaniu kwoty nałożonej grzywny:

- Sąd popełnił błąd, obliczając kwotę grzywny na podstawie sprzedaży przedsiębiorstw, którym nie zarzucono żadnych naruszeń oraz
- Sąd popełnił błąd, dwukrotnie uwzględniając sprzedaż tych samych produktów w celu obliczania kwoty grzywny.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-93/10 Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o.

(Sprawa C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu w sprawie T-93/10; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji ED/68/2009 Europejskiej Agencji Chemikaliów („zaskarżonej decyzji”) identyfikującej pak smoły węglowej wysokotemperaturowej, numer CAS 65996-93-2, („CTPHT”) jako substancję podlegającą umieszczeniu na liście substancji kandydackich zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („REACH”) (1); lub
- posiłkowo, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie zgłoszonego przez wnoszących odwołanie żądania stwierdzenia nieważności; oraz
- obciążenie drugiej strony całością kosztów postępowania (w tym kosztami poniesionymi przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że poprzez oddalenie ich żądania stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonej decyzji Sąd naruszył prawo wspólnotowe. W szczególności wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd dopuścił się kilku błędów przy wykładni ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. Skutkowało to naruszeniem przez Sąd prawa, w szczególności poprzez:

- ustalenie, że kwestia związana ze złożonymi okolicznościami faktycznymi o charakterze naukowym i technicznym oraz identyfikacja CTPHT jako mającego właściwości PBT lub vPvB na podstawie jego składników obecnych w stężeniu wynoszącym co najmniej 0,1 % nie była dotknięta oczywistym błędem;
- stwierdzenie, że składniki CTPHT nie muszą być indywidualnie zidentyfikowane jako mające właściwości PBT lub vPvB w odrębnej decyzji ECHA na podstawie pogłębionej oceny w tym celu; oraz
- stwierdzenie, że nie naruszono zasady równego traktowania.

Z tych powodów wnoszący odwołanie twierdzą, że należy uchylić wyrok Sądu w sprawie T-93/10 i stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-94/10 Rütgers Germany GmbH i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA

(Sprawa C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-94/10; oraz
  - Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) ED/68/2009 (zwanej dalej „kwestionowaną decyzją”) w sprawie identyfikacji oleju antracenowego jako substancji, którą należy umieścić na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) (¹), lub
  - Ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania skargi wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności; oraz
- Obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania (w tym kosztami postępowania przed Sędem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że oddalając ich skargę o częściowe stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji, Sąd naruszył prawo Wspólnotowe. W szczególności podnoszą, że Sąd popełnił szereg błędów w wykładni ram prawnych znajdujących zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie, co spowodowało, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo; w szczególności:

- Uznając, że sprawa dotyczy złożonych faktów naukowych i technicznych i że identyfikacja oleju antracenowego jako substancji posiadającej właściwości PBT i vPvB na podstawie jego składników obecnych w przynajmniej 0,1 % stężeniu nie była obarczona oczywistym błędem;
- Składniki nie muszą być indywidualnie zidentyfikowane jako mające właściwości PBT lub vPvB w oddzielnej decyzji ECHA wydanej na podstawie przeprowadzonej w tym celu dokładnej oceny;
- Artykuł 59 ust. 3 i załącznik XV do REACH nie zostały naruszone, ponieważ informacja o substancjach alternatywnych nie została zamieszczona w dokumentacji dotyczącej załącznika XV; oraz
- Nie naruszono zasady równego traktowania

Z powyższych względów wnoszące odwołanie podnoszą, że wyrok Sądu w sprawie T-94/10 należy uchylić oraz stwierdzić nieważność kwestionowanej decyzji

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-95/10 CINDU Chemicals BV i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd

(Sprawa C-289/13 P)

(2013/C 252/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-95/10; oraz
  - Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) ED/68/2009 (zwanej dalej „kwestionowaną decyzją”) w sprawie identyfikacji oleju antracenowego o niskiej zawartości antracenu jako substancji, którą należy umieścić na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾, lub
  - Ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania skargi wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności; oraz
- Obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania (w tym kosztami postępowania przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że oddalając ich skargę o częściowe stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji, Sąd naruszył prawo Wspólnotowe. W szczególności podnoszą, że Sąd popełnił szereg błędów w wykładni ram prawnych znajdujących zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie, co spowodowało, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo; w szczególności:

- Uznając, że sprawa dotyczy złożonych faktów naukowych i technicznych i że identyfikacja oleju antracenowego o niskiej zawartości antracenu jako substancji posiadającej właściwości PBT i vPvB na podstawie jego składników obecnych w przynajmniej 0,1 % stężeniu nie była obarczona oczywistym błędem;
- Składniki nie muszą być indywidualnie zidentyfikowane jako mające właściwości PBT lub vPvB w oddzielnej decyzji ECHA wydanej na podstawie przeprowadzonej w tym celu dokładnej oceny;
- Artykuł 59 ust. 3 i załącznik XV do REACH nie zostały naruszone, ponieważ informacja o substancjach alternatywnych nie została zamieszczona w dokumentacji dotyczącej załącznika XV; oraz

— Nie naruszono zasady równego traktowania

Z powyższych względów wnoszące odwołanie podnoszą, że wyrok Sądu w sprawie T-95/10 należy uchylić oraz stwierdzić nieważność kwestionowanej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-96/10, Rütgers Germany GmbH i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd

(Sprawa C-290/13 P)

(2013/C 252/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-96/10 oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) ED/68/2009 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w sprawie identyfikacji oleju antracenowego (pasty antracenowej) jako substancji, którą należy umieścić na liście substancji kandydackich zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”) ⁽¹⁾ lub
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do wydania ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przez wnoszących odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania wszystkimi kosztami postępowania (w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że oddalając ich skargę o stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji, Sąd naruszył prawo wspólnotowe. Wnoszący odwołanie w szczególności twierdzą, że Sąd popełnił szereg błędów w zakresie interpretacji ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. Spowodowało to szereg naruszeń prawa przez Sąd, który w szczególności uznał, że:

- sprawa dotyczyła złożonych okoliczności faktycznych o charakterze naukowym i technicznym oraz że decyzja w sprawie identyfikacji oleju antracenowego (pasty) jako mającego właściwości PBT i vPvB na podstawie jego składników o stężeniu wynoszącym co najmniej 0,1 % nie zawierała oczywistego błędu w ocenie;
- składniki nie wymagają indywidualnego zidentyfikowania jako mające właściwości PBT lub vPvB w odrębnej decyzji ECHA na podstawie pogłębionej oceny dokonanej w tym celu;
- nie naruszono art. 59 ust. 3 i załącznika XV do rozporządzenia REACH, ponieważ w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV nie znajdowały się informacje dotyczące substancji alternatywnych oraz
- nie została naruszona zasada równego traktowania.

Z tych powodów wnoszący odwołanie żądają uchylenia wyroku wydanego przez Sąd w sprawie T-96/10 i stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Fresh Del Monte Produce, Inc.

(Sprawa C-293/13 P)

(2013/C 252/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fresh Del Monte Produce, Inc. (przedstawiciele: B. Meyring, Rechtsanwalt, adwokaci L. Suhr i O. Van Ermengem)

Druga strona postępowania: Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 października 2008 r. (C(2008) 5955 wersja ostateczna) w sprawie COMP/39.188 — Banany, w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącego odwołanie oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, wnoszący odwołanie podnosi, że Komisja i Sąd błędnie zastosowały art. 81 ust. 1 WE (obecnie art. 101 TFUE) i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), uznając, że Del Monte ponosi odpowiedzialność za naruszenie. Kryterium odpowiedzialności spółki dominującej zakłada, że spółka zależna nie może decydować w sposób autonomiczny o swoim zachowaniu na rynku. Oznacza to, że odpowiedzialność spółki dominującej może powstać tylko w przypadkach, w których spółka zależna postępuje zasadniczo zgodnie ze wskazówkami spółki dominującej. Komisja i Sąd uznały, że Del Monte ponosi odpowiedzialność za zachowanie Weichert, przyznając, iż „Weichert nie zawsze postępowała zgodnie ze wskazówkami Del Monte” oraz że „decyzje Weichert w sprawie cen mogły nie spełniać oczekiwań Del Monte”. Ponadto ani z decyzji, ani z wyroku nie wynika, że Weichert rzeczywiście postępowała zgodnie ze wskazówkami Del Monte. Wnoszący odwołanie dodaje, że Sąd poprzestał na dokonaniu oceny szeregu czynników pozwalających na stwierdzenie, że Del Monte rzekomo wywierała w określonym stopniu wpływ, lecz Sąd nie zastosował kryterium wyrażonego w orzecznictwie w celu dokonania oceny, na czym polegał „decydujący” charakter tego wpływu.

Posiłkowo wnoszący odwołanie podnosi zarzut, że Sąd przeinaczył niektóre dowody w szczególności w zakresie oceny umowy partnerskiej Weichert i oświadczeń pozostałych importerów.

Wnoszący odwołanie twierdzi ponadto, że, nie uwzględniając poszczególnych indywidualnych dowodów na tej tylko podstawie, że takie dowody nie umożliwiły wykazania braku decydującego wpływu, Sąd faktycznie przeniósł ciężar dowodu. Stanowi to naruszenie art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (domniemanie niewinności), art. 6 ust. 2 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka oraz zasady in dubio pro reo.

Wnoszący odwołanie podnosi wreszcie, że, uznając, iż Dole, Chiquita i Weichert popełniły jednolite i ciągłe naruszenie, mimo że Weichert nie wiedział o wymianie informacji pomiędzy Chiquitą i Dole, Sąd błędnie zastosował art. 81 ust. 1 WE.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08, Fresh Del Monte Produce, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2013 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-294/13 P)

(2013/C 252/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, M. Kellerbauer, P.J.O. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fresh Del Monte Produce, Inc., Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie pkt 1 sentencji wyroku Sądu wydanego w dniu 14 marca 2013 r. w sprawie T-587/08 Fresh Del Monte Produce Inc. przeciwko Komisji,
- ostateczne rozstrzygnięcie sprawy przez ustalenie kwoty grzywny, jaka ma zostać nałożona na Fresh Del Monte Produce Inc. na 9 800 000
- obciążenie Fresh Del Monte Produce Inc. kosztami postępowania odwoławczego oraz częścią kosztów postępowania przed Sądem, którą Trybunał uważa za stosowną.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że Sąd naruszył art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu ⁽¹⁾, w związku z komunikatem Komisji dotyczącym nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych ⁽²⁾ oraz zasadę skutecznego stosowania art. 101 i 102 TFEU, uznając, że do celów obniżenia kwoty grzywny należy uwzględnić informacje przedstawione Komisji w odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji, gdyż dobrowolna współpraca ułatwiła prowadzenie dochodzenia przez Komisję.

Tytułem ewentualnym Komisja podnosi, że Sąd naruszył art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 i uchybił obowiązkowi uzasadnienia, obniżając kwotę nałożonej na Del Monte grzywny za współpracę spółki Weichert w postępowaniu administracyjnym, mimo że Del Monte i Weichert nie wchodziły już w skład tego samego przedsiębiorstwa w momencie podjęcia przez Weichert domniemanej współpracy.

⁽¹⁾ Dz.U. L, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 45, s. 3.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 marca 2013 r. w sprawie T-92/11 Jørgen Andersen przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 czerwca 2013 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-303/13 P)

(2013/C 252/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Jørgen Andersen, Królestwo Danii, Danske Statsbaner (DSB)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 20 marca 2013 r., doręczonego Komisji w dniu 22 marca 2013 r. w sprawie T-92/11 Jørgen Andersen przeciwko Komisji Europejskiej;

oraz

- oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/3/EU ⁽¹⁾ z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie umów o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartych pomiędzy duńskim ministerstwem transportu a Danske Statsbaner (sprawa C-41/08 (ex NN 35/08)); oraz

- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania;

ewentualnie,

- orzeczenie, że trzeci zarzut skargi w pierwszej instancji jest bezzasadny i przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania zarzutów pierwszego i drugiego skargi w pierwszej instancji;

- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania w pierwszej instancji i w odwołaniu nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi jedną podstawę odwołania: naruszenie art. 108 ust. 2 i 3, art. 288 i art. 297 ust. 1 TFUE, ze względu na to, iż sąd stwierdził, że Komisja zastosowała rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 ⁽²⁾ wstecz.

Komisja uważa, że ocena spornej pomocy na podstawie rozporządzenia nr (WE) nr 1370/2007 nie stanowiła zastosowania z mocą wsteczną tego rozporządzenia, lecz że jest zgodna z zasadą niezwłocznego stosowania, zgodnie z którą przepis prawa Unii stosuje się z chwilą jego wejścia w życie do przyszłych skutków sytuacji powstałych pod rządami dawnych przepisów.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości rozróżnia w kwestii mocy wstecznej ostatecznie ukształtowaną sytuację prawną (do której nowa regulacja nie ma zastosowania) i tymczasowe sytuacje powstałe pod rządami dawnych przepisów, lecz które jeszcze trwają (do których nowa regulacja ma zastosowanie).

Komisja uważa, że Sąd naruszył prawo uznając, iż pomoc państwa udzielona przez państwo członkowskie z naruszeniem obowiązku powiadomienia i odłożenia w czasie wprowadzenia w życie stanowi sytuację prawną ukształtowaną ostatecznie, a nie sytuację tymczasową. Z norm i orzecznictwa w przedmiocie zwrotu nienależnie udzielonej pomocy wynika, że nie można uznać, iż beneficjent takiej pomocy ostatecznie ją nabył, do czasu zatwierdzenia jej przez Komisję i nabrania przez jej decyzję ostatecznego charakteru. Zważywszy na obowiązkowy charakter kontroli pomocy państwa ze strony Komisji zgodnie z art. 108 TFUE, otrzymujący pomoc przedsiębiorcy nie mogą co do zasady mieć uzasadnionych oczekiwań, że pomoc jest zgodna z prawem, chyba że została ona udzielona zgodnie z procedurą określoną w przytoczonym przepisie.

Wreszcie Komisja podnosi również, że zaskarżony wyrok stoi otwarcie i bezpośrednio w sprzeczności z wcześniejszymi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości dotyczącymi tej samej kwestii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 7, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 4 czerwca 2013 r. — LVP NV przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-306/13)

(2013/C 252/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LVP NV

Strona pozwana: Królestwo Belgii.

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów (Dz.U. L 316, s. 1), stosowane przez Unię Europejską od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 15 grudnia 2009 r., narusza art. I, art. XIII ust. 1, art. XIII ust. 2 lit. d); art. XXVIII lub którykolwiek inny mający zastosowanie artykuł Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r. (GATT 1994), pojedynczo bądź w połączeniu z innymi, poprzez to, że wprowadziło ono dla bananów (kod CN: 0803 00 19) stawkę celną w wysokości 176 EUR za tonę, niezgodnie z koncesjami wynegocjowanymi przez WE dla bananów, zanim w kwestii tej osiągnięto nowe porozumienie w ramach WTO?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 7 czerwca 2013 r. — O. Tümer przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-311/13)

(2013/C 252/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: O. Tümer

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytanie prejudycjalne

Czy — biorąc pod uwagę również jej podstawę prawną zawartą w art. 137 ust. 2 TWE (obecnie art. 153 ust. 2 TFUE) — dyrektywę w sprawie niewypłacalności pracodawcy⁽¹⁾, w szczególności art. 2, 3, i 4 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 3 ust. 3 i art. 61 (Werkloosheidswet), na podstawie którego cudzoziemca będącego obywatelem państwa trzeciego, który nie przebywa legalnie w Niderlandach w rozumieniu art. 8 lit. a)-e) i l) Vreemdelingenwet 2000, nie uważa się za pracownika, również w takim wypadku, jak ten dotyczący wnoszącego odwołanie, który wystąpił o przyznanie świadczenia z tytułu niewypłacalności pracodawcy, którego w świetle prawa cywilnego należy uznać go za pracownika i który spełnia pozostałe warunki przyznania tego świadczenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (wersja skodyfikowana), Dz.U. L 283, s. 36

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgia) w dniu 7 czerwca 2013 r. — Openbaar Ministerie przeciwko Edgardowi Janowi De Clercq i in.

(Sprawa C-315/13)

(2013/C 252/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Strony pozwane: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 TFUE i 57 TFUE (dawniej art. 49 WE i 50 WE) oraz art. 3 ust. 1 i 10 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997, L 18, s. 1), ewentualnie w związku z art. 19 dyrektywy 2006/123/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one art. 141 ustawy programowej (I) z dnia 27 grudnia 2006 r., zgodnie z którym na osobę, u której lub na której rzecz delegowani pracownicy lub delegowani praktykanci świadczą pracę bezpośrednio lub przez podwykonawcę, zostaje nałożony obowiązek przekazania — przed rozpoczęciem zatrudnienia tych osób — drogą elektroniczną (bądź, jeśli nie jest to możliwe, telefaksem lub pocztą) krajowemu urzędowi zabezpieczenia społecznego danych identyfikacyjnych osób, które nie mogą przedłożyć wystawionego ich pracodawcy potwierdzenia otrzymania zgłoszenia, w związku z art. 157 tej ustawy oraz art. 183 ust. 1 pkt 1 kodeksu karnego zabezpieczenia społecznego, które sankcjonują nieprzestrzeganie tego przepisu karami porządkowymi?

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-323/13)

(2013/C 252/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Notlin i A. Alcover San Pietro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że ponieważ część odpadów komunalnych złożonych na składowiskach SubATO w Rzymie, w tym na składowisku w Malagrotcie i składowiskach SubATO Latina, nie zostaje poddana obróbce obejmującej odpowiedni dobór różnych frakcji odpadów i stabilizację frakcji organicznej oraz ponieważ w regionie Lazio nie została ustanowiona zintegrowana i wystarczająca sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik, Republika Włoska uchybiła obowiązkowi nałożonemu w art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE ⁽¹⁾ w związku z art. 1 ust. 1 dyrektywy 1999/31/WE i z art. 4 i 13 dyrektywy 2008/98/WE ⁽²⁾ oraz w art. 16 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transponowanie dyrektywy 1991/31/WE upłynął w dniu 16 lipca 2001 r.

Termin na transponowanie dyrektywy 2008/98/WE upłynął w dniu 12 grudnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-339/13)

(2013/C 252/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Włochy uchybiły zobowiązaniom wynikającym z art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 1999/74/WE ⁽¹⁾;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji art. 5 dyrektywy 1999/74WE upłynął w dniu 10 stycznia 2012 r.

(¹) Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek (Dz.U. L 203, s. 53).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Ville de Mons przeciwko KPN Group Belgium SA

(Sprawa C-346/13)

(2013/C 252/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville de Mons

Druga strona postępowania: KPN Group Belgium SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej ((dyrektywy o zezwoleniach)) (¹) zakazuje jednostkom samorządu terytorialnego opodatkowania, ze względów budżetowych lub z innych powodów, działalności gospodarczej operatorów telekomunikacyjnych, których obecność na ich terytorium przejawia się w postaci związanych z prowadzeniem tej działalności słupów, masztów lub anten GSM?

(¹) Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Antonio Gramsci Shipping Corp. i in. przeciwko Aivars Lembergs

(Sprawa C-350/13)

(2013/C 252/36)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader

Shipping Co. Ltd, Cape Wind Trading Co.Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemeru Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd, Zoja Shipping Co. Ltd

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Aivars Lembergs.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I (¹) należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania w sprawie uznania orzeczenia zagranicznego sądu naruszenie praw osób, które nie są stronami postępowania głównego, może być powodem zastosowania klauzuli porządku publicznego przewidzianej w rozporządzeniu art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I i odmowy uznania zagranicznego orzeczenia w zakresie, w jakim dotyczy ono osób, które nie są stronami postępowania głównego?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 47 Karty należy interpretować w ten sposób, że zasada rzetelnego procesu ujęta w tym artykule zezwala, aby w postępowaniu dotyczącym przyjęcia tymczasowych środków zabezpieczających zostały ograniczone prawa majątkowe osoby, która nie była stroną postępowania, wówczas, gdy przewiduje się, że każda osoba, której dotyczy postanowienie o tymczasowych środkach zabezpieczających, będzie miała prawo wystąpienia w każdej chwili o zmianę lub uchylenie postanowienia sądu, przy czym powodem powierza się doręczenie postanowienia zainteresowanym osobom?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Kolding, Civilretten (Dania) w dniu 27 czerwca 2013 r. — FOA, działająca w imieniu Karstena Kaltofta przeciwko gminie Billund

(Sprawa C-354/13)

(2013/C 252/37)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Retten i Kolding, Civilretten

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FOA, działająca w imieniu Karstena Kaltofta.

Strona pozwana: gmina Billund

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyskryminacja ze względu na otyłość na rynku pracy w ogólności lub w szczególności w zakresie pracodawców administracji publicznej narusza prawo Unii, wyrażone np. w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczącego praw podstawowych?
- 2) Czy ewentualny unijny zakaz dyskryminacji ze względu na otyłość ma zastosowanie bezpośrednio do stosunku pomiędzy obywatelem duńskim i jego pracodawcą, będącym organem administracji?
- 3) Jeżeli Trybunał uzna, że w Unii Europejskiej istnieje zakaz dyskryminacji ze względu na otyłość na rynku pracy w ogólności lub w szczególności w zakresie pracodawców administracji publicznej, czy wówczas badanie, czy doszło do naruszenia ewentualnego zakazu dyskryminacji ze względu na otyłość ma być dokonywane w danym przypadku zgodnie z podziałem ciężaru dowodu, w związku z czym celem skutecznej implementacji zakazu w przypadkach, w których istnieje podejrzenie dyskryminacji ciężar dowodu należy przesunąć na pozwanego pracodawcę (por. motyw 18 dyrektywy Rady 97/80/WE⁽¹⁾ z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć)?
- 4) Czy otyłość należy oceniać jako niepełnosprawność objętą ochroną na podstawie dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽²⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz jakie kryteria są w danym przypadku decydujące dla przyjęcia, że otyłość danej osoby wiąże się w sposób konkretny z objęciem tej osoby ochroną zawartego w owej dyrektywie zakazu dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność?

⁽¹⁾ Dz.U. L 14, s. 6.

⁽²⁾ D.U. L 303, s. 16

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2013 r. w sprawie T-284/11 Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 1 lipca 2013 r. przez Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL

(Sprawa C-374/13 P)

(2013/C 252/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (przedstawiciel: J. Carbonell Callicó, abogado)

Druhá strana postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie T-284/11 i, w konsekwencji, rejestracja znaku objętego zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego nr 7 112 113 „METROINVEST” dla usług z klasy 36;
- obciążenie pozostałych uczestników postępowania jego kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi tylko jeden zarzut:

— **naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾.**

Nie mniej jednak zarzut ten składa się z czterech następujących części:

- błąd Sądu i OHIM w ocenie porównywalności oznaczeń;
- brak wzięcia przez Sąd pod uwagę mającego zastosowanie orzecznictwa dotyczącego ogólnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- brak spójności z decyzjami Urzędu dotyczącymi tych samych części i pokrewnych znaków towarowych;
- pacyfistyczne współistnienie innych znaków towarowych zawierających słowo „METRO” dla różnych klas, również dla klasy 36.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-376/13)

(2013/C 252/39)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun, G. Koleva, L. Malferrari)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ograniczając zgodnie z art. 5a ust. 1 i 2 przepisów przejściowych i końcowych ZES (ustawy o łączności elektronicznej) liczbę przedsiębiorstw, które mogą uzyskać częstotliwość radiową do celów nadawania cyfrowego radia naziemnego i zezwolenie na świadczenie takiej usługi łączności elektronicznej, do dwóch (mimo że istniała potencjalnie możliwość przyznania ich pięciu przedsiębiorstwom), Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy w sprawie konkurencji;
- stwierdzenie, że zakazując zgodnie z art. 47a ust. 1 i 2 oraz art. 48 ust. 2 ZES przedsiębiorstwom oferującym transmisję telewizyjną, których programy nie są nadawane w Republice Bułgarii, oraz związanym z nimi osobami udziału w procedurach przetargowych o przyznanie częstotliwości radiowych do celów nadawania cyfrowej telewizji naziemnej i świadczenia odpowiednich usług, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie konkurencji, art. 7 ust. 3 dyrektywy o zezwoleniach oraz art. 9 ust. 1 dyrektywy ramowej;
- stwierdzenie, że zakazując zgodnie z art. 48 ust. 5 ZES użytkownikom częstotliwości cyfrowego radia naziemnego stworzenia sieci łączności w celu nadawania programów radiowych i telewizyjnych, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie konkurencji, art. 7 ust. 3 dyrektywy o zezwoleniach oraz art. 9 ust. 1 dyrektywy ramowej;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska podnosi, że Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Komisji 2002/77/WE⁽¹⁾ z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie konkurencji”), art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/20/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) oraz art. 9 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej).

- Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy w sprawie konkurencji, zgodnie z którym państwa członkowskie nie mogą przyznawać ani utrzymywać w mocy praw wyłącznych lub specjalnych w odniesieniu do tworzenia lub zapewnienia sieci łączności elektronicznej, lub w odniesieniu do świad-

czenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. W drodze ustawy Republika Bułgarii ograniczyła do dwóch liczbę przedsiębiorstw, którym mogą zostać przyznane częstotliwości radiowe do celów nadawania cyfrowego radia naziemnego (mimo że potencjalnie takie częstotliwości można było przyznać pięciu przedsiębiorstwom) i które mogą na swoim obszarze świadczyć usługi jako operatorzy multipleksu. Takiego ograniczenia dokonano na podstawie kryteriów, które nie są ani proporcjonalne, ani obiektywne. W ten sposób Republika Bułgarii przyznała prawa specjalne w odniesieniu do świadczenia tego rodzaju usług łączności elektronicznej.

- Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie konkurencji, art. 7 ust. 3 dyrektywy o zezwoleniach i art. 9 ust. 1 dyrektywy ramowej, zgodnie z którymi przydział widma na użytek usług łączności elektronicznej następuje według obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów. Republika Bułgarii ustanowiła takie kryteria udziału w procedurach przetargowych o przyznanie częstotliwości radiowych do celów nadawania cyfrowego radia naziemnego, które nie są w stanie spełnić zamierzonych celów; przyjmując kryteria przyznawania częstotliwości radiowych do celów nadawania cyfrowego radia naziemnego, które nie są proporcjonalne i w ten sposób ograniczają liczbę przedsiębiorstw mogących brać udział we wspomnianych powyżej procedurach przetargowych, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 2 dyrektywy w sprawie konkurencji, gwarantującemu wszystkim przedsiębiorstwom możliwość świadczenia usług łączności elektronicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 249, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 108, s. 33.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawach połączonych T-99/09 i T-308/09, Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 4 lipca 2013 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-385/13 P)

(2013/C 252/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri i P. Gentile, pełnomocnicy)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawach połączonych T-99/09 i T-308/09 notyfikowanego rządowi włoskiemu w dniu 24 kwietnia 2013 r.;
- rozstrzygnięcie sprawy co do istoty i stwierdzenie nieważności następujących aktów:
  - pisma nr 000841 z dnia 2 lutego 2009 r. autorstwa Komisji Europejskiej — Dyrekcji Generalnej ds. polityki regionalnej, mającego za przedmiot „wypłatę przez Komisję kwoty innej niż żądana”, które zawiera następującą decyzję: „dlatego terminem, od którego Komisja Europejska uważa za niedopuszczalne, koszty odnoszące się do działania 1.7 POR (Programma operativo regionale — regionalny program operacyjny) 2000-2006, jest dzień 29 czerwca 2007 r. a nie, jak poinformowano w ww. poprzednim piśmie z dnia 22 grudnia 2008 r., dzień 17 maja 2006 r.”;
  - pisma nr 001059 z dnia 6 lutego 2009 r. autorstwa Komisji Europejskiej — Dyrekcji Generalnej ds. polityki regionalnej, mającego za przedmiot „przerwanie postępowania ws. wniosków o dokonanie wypłaty i o udzielenie informacji dotyczących korekt finansowych na podstawie art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/99 POR Kampania”, które zawiera następującą decyzję: „dlatego terminem, od którego Komisja Europejska uważa za niedopuszczalne koszty odnoszące się do działania 1.7 POR 2000-2006, jest dzień 29 czerwca 2007 r. a nie jak informowano wcześniej, dzień 17 maja 2006 r.”;
  - pisma nr 012480 z dnia 22 grudnia 2008 r. autorstwa Komisji Europejskiej — Dyrekcji Generalnej ds. polityki regionalnej, mającego za przedmiot POR Kampania 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — skutki postępowania ws. naruszenia prawa wspólnotowego nr 2007/2195, dotyczącego zarządzania odpadami na terenie Kampanii, w drodze którego „Komisja prosi o odjęcie — przy najbliższym wniosku o wypłatę — kwoty odpowiadającej kosztom odnoszącym się do działania 1.7, poniesionym po dniu 29 czerwca 2007 r.”

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Republika Włoska podnosi osiem następujących zarzutów:

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 9 lit. e), f), h), j), k), l), m), art. 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. f), a także art. 32 ust. 4 i 5 oraz art. 31 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1260/99 (1).

Uznanie, że wniosek o płatność wkładu funduszu strukturalnego na działania przewidziane w ramach danego środka nie może zostać zaakceptowany ze względu na zawisłość postępowania w sprawie naruszenia, wymaga istnienia szczególnego i

niemającego charakteru ogólnego związku pomiędzy tym naruszeniem i danym środkiem, zaś Komisja powinna wykazać rzeczywiste zagrożenie, że finansowanie środka spowoduje finansowanie naruszenia. Bez dodatkowej argumentacji „wystarczająco bezpośredni związek” wbrew temu, co twierdzi Sąd, nie wystarcza.

Zarzut drugi: naruszenie art. 32 ust. 3 lit. f) hipoteza druga rozporządzenia nr 1260/1999.

W niniejszym wypadku brak było w każdym razie również takiego związku, ponieważ Sąd stwierdził, iż z akt sprawy wynika, że w postępowaniu w sprawie naruszenia wspomniano o niewystarczającym selektywnym zbieraniu odpadów jako o jednym z powodów niewystarczającego charakteru składowisk, oraz że w ramach środka 1.7 była przewidziana pomoc na rzecz gmin na zwiększenie zbierania selektywnego. Sąd nie mógł zatem wyjaśnić, czy związek pomiędzy naruszeniem i środkiem poległ na tym, że finansowanie środka łagodziło naruszenie, czy też przeciwnie, czyniło je poważniejszym. Z tego względu powinien był wykluczyć istnienie jakiegokolwiek związku i uwzględnić zarzut pierwszy skargi wszczynającej postępowanie.

Zarzut trzeci: brak uzasadnienia.

W zarzucie trzecim skargi w pierwszej instancji rząd włoski skutecznie wykazał, że nie istniała żadna zbieżność pomiędzy naruszeniem i środkiem. Poprzez oddalenie zarzutu pierwszego Sąd potwierdził pogląd przeciwny bez zbadania dowodu przedstawionego przez rząd włoski i w ten sposób naraził się na zarzut braku uzasadnienia.

Zarzut czwarty: naruszenie art. 32 ust. 3 lit. f) rozporządzenia nr 1260/1999. Brak uzasadnienia.

Powyższe naruszenia dotyczą również fragmentów wyroku, w których Sąd oddalił zarzut drugi skargi w pierwszej instancji.

Zarzut piąty: brak uzasadnienia.

Brak uzasadnienia występuje również przy oddaleniu zarzutu trzeciego skargi wszczynającej postępowanie, w którym rząd włoski stwierdził, że uzasadnienie postępowania, których dotyczyła skarga, było oparte na piśmie Komisji z dnia 20 grudnia 2008 r., podważającym okoliczności pominięte w postępowaniu w sprawie naruszenia. Ten argument po prostu nie został przez Sąd wzięty pod uwagę.

Zarzut szósty: naruszenie art. 32 ust. 3 lit. f) hipoteza druga rozporządzenia nr 1260/1999.

Orzekając w przedmiocie zarzutu czwartego, Sąd w każdym razie faktycznie stwierdził, że pismo z dnia 20 października 2008 r. odsyłało do okoliczności faktycznych niezwiązanych z postępowaniem w sprawie naruszenia. Z tego powodu powinien był uwzględnić zarzut trzeci. Nie czyniąc tego, naruszył art. 32 ust. 3 lit. f) hipoteza druga rozporządzenia nr 1260/1999.

Zarzut siódmy: naruszenie art. 32 ust. 3 lit. f) hipotezy pierwsza i druga oraz art. 39 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1260/1999.

Sąd niesłusznie oddalił zarzut czwarty skargi wszczynającej postępowanie, dotyczący zachowania Komisji, która faktycznie zawiesiła płatności, powołując się na obawy dotyczące dobrego zarządzania środkami; tymczasem taka sytuacja wymagała postępowania w sposób przewidziany w art. 39 ust. 1 i 2 rozporządzenia, przypomniany w art. 32 ust. 3 lit. f) hipoteza pierwsza. Sąd w rzeczywistości nie zdołał obalić twierdzenia rządu włoskiego, w myśl którego taki był powód decyzji wydanej przez Komisję.

Zarzut ósmy: naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE.

Sąd niesłusznie wykluczył wystąpienie braku uzasadnienia ze strony Komisji. Ze względu na znaczenie tej kwestii Komisja powinna była wyjaśnić, dlaczego nie było sprzeczności pomiędzy ukaraniem, w ramach postępowania w sprawie naruszenia, niewystarczającego selektywnego zbierania odpadów i odmową finansowania środka zmierzającego właśnie do zwiększenia selektywnego zbierania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — BVGD przeciwko Komisji(Sprawa T-104/07 i T-339/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki oraz nadużycie pozycji dominującej — Rynek surowców diamentowych — System dystrybucji SOC — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Podstawa prawna — Uprawnienia proceduralne podmiotu składającego skargę do Komisji — Dostęp do dokumentów — Obowiązki w zakresie badania wniesionej do Komisji skargi — Skutki polegające na wykluczeniu z rynku — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 252/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG) (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: początkowo L. Levi i C. Ronzi oraz, w sprawie T-104/07, G. Vandersanden, a następnie L. Levi i M. Vandebussche, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, R. Sauer i J. Bourke, a następnie F. Castillo de la Torre i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani, w sprawie T-104/07, początkowo przez S. Drakakakisa, avocat, i T. Soamesa, solicitor, a następnie przez T. Soamesa, oraz, w sprawie T-339/08, przez T. Soamesa)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: De Beers (Luksemburg, Luksemburg) i De Beers UK Ltd, dawniej The Diamond Trading Co. Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo W. Allan i S. Horwitz, solicitors, następnie W. Allan, J. Ysewyn, avocat, i N. Gràcia Malfeito, solicitor, wreszcie N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke, J. Marchandise, avocats, i P. Riedel, solicitor)

Przedmiot

Żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2007 r. (sprawa COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice) oraz z dnia 5 czerwca 2008 r. (sprawa COMP/38.826/E-2 — De Beers/DTC Supplier of Choice) oddalających skargę wniesioną przez skarżącą przeciwko interwenantom i dotyczącą naruszeń art. 81 i 82 WE na rynku surowców diamentowych wynikających z zastosowania przez interwenantów porozumień dotyczących dystrybucji zwanych „Supplier of Choice” (SOC).

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) La Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG) pokrywa swoje koszty postępowania, a także te poniesione przez Komisję Europejską.

- 3) De Beers i De Beers UK Ltd ponoszą swoje koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.**Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Spira przeciwko Komisji**(Sprawy połączone T-108/07 i T-354/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki oraz nadużycie pozycji dominującej — Rynek surowców diamentowych — System dystrybucji SOC — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Uprawnienia proceduralne podmiotu składającego skargę do Komisji — Dostęp do dokumentów — Obowiązki w zakresie badania wniesionej do Komisji skargi — Skutki polegające na wykluczeniu z rynku — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 252/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: Y. van Gerven, F. Louis, A. Vallery i J. Bourgeois, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, R. Sauer i J. Bourke, następnie F. Castillo de la Torre i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani w sprawie T-108/07 początkowo przez S. Drakakakisa, avocat, i T. Soames, solicitor, a następnie przez T. Soamesa, oraz, w sprawie T-354/08, przez T. Soamesa)

Interwenientci popierający żądania strony pozwanej: De Beers (Luksemburg, Luksemburg); oraz De Beers UK Ltd, poprzednio The Diamond Trading Co. Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo W. Allan, S. Horwitz, solicitors, i J. Ysewyn, avocat, następnie W. Allan, J. Ysewyn i N. Gràcia Malfeito, solicitor, a wreszcie N. Gràcia Malfeito, B. van de Walle de Ghelcke, J. Marchandise, avocats, i P. Riedel, solicitor)

Przedmiot

Żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2007 r. (sprawa COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice) oraz z dnia 5 czerwca 2008 r. (sprawa COMP/38.826/E-2 — De Beers/DTC Supplier of Choice) oddalających skargę wniesioną przez skarżącą przeciwko interwenantom i dotyczącą naruszeń art. 81 i 82 WE na rynku surowców diamentowych wynikających z zastosowania przez interwenantów porozumień dotyczących dystrybucji zwanych „Supplier of Choice” (SOC)

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) *Diamanthandel A. Spira BVBA* pokrywa swoje koszty postępowania, a także te poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) *De Beers i De Beers UK Ltd* ponoszą swoje koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie

(Sprawa T-459/07) (¹)

(Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chin, Wietnamu, Pakistanu i Filipin — Wygaśnięcie środków antidumpingowych — Przegląd — Produkt podobny — Dane służące określeniu szkody — Kraj analogiczny — Interes Wspólnoty — Artykuł 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony)

(2013/C 252/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Chiny) (przedstawiciele: M. Gambardella i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa i G. Wolfa, adwokatów, a następnie J. P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez G. Berrischa)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy); oraz Osram GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, adwokat)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antidumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin (Dz.U. L 272, str. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd* pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Osram GmbH.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting BV przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-469/07) (¹)

(Dumping — Przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chin, Wietnamu, Pakistanu i Filipin — Wygaśnięcie środków antidumpingowych — Przegląd — Artykuł 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009) — Pojęcie przemysłu wspólnotowego — Określenie szkody — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 252/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Polska) i Philips Lighting BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: L. Catrain González, adwokat i E. Wright, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo: J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa i G. Wolfa, adwokatów, a następnie: J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez G. Berrischa)

Interwenientci popierający stronę skarżącą: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou, Chiny) (przedstawiciele: M. Gambardella i V. Villante, adwokaci); oraz GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt) (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: P. De Baere, adwokat)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy); i Osram GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, adwokat)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antidumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin (Dz.U. L 272, s. 1.).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Philips Lighting Poland S.A. i Philips Lighting BV pokrywają własne koszty, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez nią w związku z interwencją Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd i GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), oraz koszty poniesione przez Osram GmbH.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 4) Hangzhou Duralamp Electronics i GE Hungary pokrywają, każda z nich, własne koszty, jak również koszty poniesione przez Radę związane z ich interwencją.

(¹) Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/08) (¹)

(Fundusz Spójności — Rozporządzenie (WE) nr 1164/94 — Projekt asenizacji w Saragossie — Częściowe cofnięcie pomocy finansowej — Zamówienia publiczne — Pojęcie obiektu budowlanego — Artykuł 14 ust. 10 i 13 dyrektywy 93/38/EWG — Podział zamówień — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia — Termin na wydanie decyzji — Ustalanie korekt finansowych — Artykuł H ust. 2 załącznika II do rozporządzenia nr 1164/94 — Proporcjonalność — Przedawnienie)

(2013/C 252/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo J. Rodríguez Cárcamo, a następnie A. Rubio González, abogados del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji C(2008) 3249 z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie zmniejszenia pomocy przyznanej Królestwu Hiszpanii z Funduszu Spójności na projekt nr 96/11/61/018 „Saneamiento de Zaragoza” w decyzji C(96) 2095 Komisji z dnia 26 lipca 1996 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — SA.PAR. przeciwko OHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Sprawa T-321/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy GRUPPO SALINI — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 252/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SA.PAR. Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussolletti i G. Petrocchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Mannucci i P. Bullock)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Salini Costruttori SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Bellomunno i S. Troilo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 kwietnia 2010 r. (sprawa R 219/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Salini Costruttori SpA a SA.PAR. Srl.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SA.PAR. Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Aventis Pharmaceuticals przeciwko OHIM — Fasel (CULTRA)

(Sprawa T-142/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CULTRA — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe SCULPTRA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 252/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (Bridgewater, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Gilbey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: F. Mattina, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Fasel Srl (Bologna, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 stycznia 2012 r. (sprawa R 2478/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Aventis Pharmaceuticals, Inc. a Fasel Srl.

Sentencja

- 1) Stwierdza się decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 stycznia 2012 r. (sprawa R 2478/2010-1);
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Aventis Pharmaceuticals, Inc. w związku z postępowaniem przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO)

(Sprawa T-197/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego METRO — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy GRUPOMETROPOLIS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do rzetelnego procesu — Artykuł 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 252/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 marca 2012 r. (sprawa R 2440/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 14.7.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 lipca 2013 r. — Think Schuhwerk przeciwko OHIM (Czerwone skuwki do sznurowadeł)

(Sprawa T-208/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego — Czerwone skuwki do sznurowadeł — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Postępowanie zaoczne)

(2013/C 252/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Think Schuhwerk GmbH (Kopfing, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lutego 2012 r. (sprawa R 1552/2011-1) dotycząca rejestracji oznaczenia tworzonego przez czerwone skuwki do sznurowadeł jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Think Schuhwerk GmbH pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 209 z 14.7.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 8 lipca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji(Sprawa T-238/11 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Renta inwalidzka — Zapłata zaległych kwot — Odsetki za zwłokę — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne*)

(2013/C 252/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), zmierzające do uchylenia tego wyroku.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.*

⁽¹⁾ Dz.U C 186 z 25.6.2011

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2013 r. — Tsujimoto przeciwko OHIM — Kenzo (KENZO)

(Sprawa T-322/13)

(2013/C 252/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciel: adwokat A. Wenninger-Lenz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenzo (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 marca 2013 r. (sprawa R 1364/2012-2);

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KENZO” dla usług z klas 35, 41 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 701 286

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kenzo

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „KENZO” dla towarów z klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylene zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 76 ust. 2 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2013 r. — Pure Fishing przeciwko OHIM — Łabowicz (NANOFIL)

(Sprawa T-323/13)

(2013/C 252/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pure Fishing, Inc. (Spirit Lake, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Dickerson, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Edward Łabowicz (Kłodzko, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej w sprawie nr R 1241/2012-2;

— dopuszczenie rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 9611872; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „NANOFIL” dla towarów z klasy 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 611 872

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Edward Łabowicz

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „NANO” dla towarów z klasy 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FEMIVIA” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 386 343

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Merck KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „FEMIBION” dla towarów z klasy 5 i międzynarodowa rejestracja ze skutkiem w Unii Europejskiej graficznego czarno-białego znaku towarowego „femibion” dla towarów z klas 5, 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Endoceutics przeciwko OHIM — Merck (FEMIVIA)

(Sprawa T-324/13)

(2013/C 252/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Endoceutics, Inc. (Quebec, Kanada) (przedstawiciel: adwokat M. Wahlin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1021/2012-4;
- oddalenie sprzeciwu drugiej strony i dopuszczenie rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego, mianowicie zgłoszenia znaku towarowego FEMIVIA pod numerem 9 386 343;
- obciążenie drugiej strony kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu skargowym i w postępowaniu przed OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Mallis i Malli przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

(Sprawa T-327/13)

(2013/C 252/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Konstantinos Mallis (Larnaka, Cypr), Elli Malli (Larnaka, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;

— obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchybienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Tameio Pronoias Prosoipikou Trapezis Kyprou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-328/13)

(2013/C 252/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Tameio Pronoias Prosoipikou Trapezis Kyprou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną,
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013 r., która uzyskała ostateczną postać w wyniku decyzji prezesa banku centralnego Cypru działającego jako przedstawiciel lub pełnomocnik Europejskiego Systemu Banków Centralnych Europejskiego Banku Centralnego K.D.P. 104/2013 z dnia 29 marca 2013 r., na mocy której

zdecydowano o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która co do istoty stanowi wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;

- tytułem ewentualnym, stwierdzenie, że przedmiotowa decyzja Eurogrupy stanowi co do istoty wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej, niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) W ramach pierwszego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest nieważna, gdyż przekracza uprawnienia przyznane na mocy Traktatu o Unii Europejskiej nie tylko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, ale także Komisji Europejskiej, i została przyjęta przez te instytucje z przekroczeniem ich uprawnień.
- 2) W ramach drugiego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza prawo własności, chronione na mocy art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej konwencji praw człowieka oraz a mocy art. 14 wspomnianej konwencji, które to prawo zostało wyrażone również Kartie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) W ramach trzeciego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz że jest niezgodna z zasadą proporcjonalności.
- 4) W ramach czwartego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest również niezgodna z wyrażonymi w prawie Unii Europejskiej powszechnie przyjętymi zasadami ogólnymi prawa, w szczególności z zasadą, zgodnie z którą nikt nie może powoływać się na własne uchybienie celem uzyskania korzyści lub celem usprawiedliwienia niewłaściwego lub bezprawnego zachowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Chatzithoma i Chatzithoma przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-329/13)

(2013/C 252/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Petros Chatzithoma (Nikozja, Cypr) i Elenitsa Chatzithoma (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou).

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchyczenie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

**Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. —
Chatziioannou przeciwko Komisji i Europejskiemu
Bankowi Centralnemu**

(Sprawa T-330/13)

(2013/C 252/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lella Chatziioannou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Nikolaou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-331/13)

(2013/C 252/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Marinos Nikolaou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Christodoulou i Stavrinou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-332/13)

(2013/C 252/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cypr) i Maria Stavrinou (Larnaka, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchybienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Westermann Lernspielverlag przeciwko OHIM — Diset (bambinoLÜK)

(Sprawa T-333/13)

(2013/C 252/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Westermann Lernspielverlag GmbH (Brunszwik, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Diset, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 kwietnia 2013 r., sprawa R 1323/2012-2, dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 1 724 593 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 009080359) pomiędzy DISET, S.A. a Westermann Lernspielverlag GmbH;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bambinoLÜK” dla towarów z klas 9, 16 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 080 359

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Diset, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „BAMBINO” dla towarów z klas 16, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania i dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów z klasy 9

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2013 r. — Borghezio przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-336/13)

(2013/C 252/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mario Borghezio (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Laquay)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie żądania za dopuszczalne i zasadne oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego wydanej w formie oświadczenia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 czerwca 2013 r., na podstawie której skarżący od dnia 3 czerwca 2013 r. sprawuje mandat jako poseł „niezrzeszony” i tym samym jest od tego dnia wykluczony z grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”
- Ustalenie kosztów według norm przepisanych

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi — poza wskazaniem, że decyzja o sprawowaniu przezeń mandatu jako poseł niezrzeszony wywołuje skutki prawne, ponieważ pozbawia ją możliwości wykonywania mandatu posła na takich samych

warunkach jak posłowie należący do grup politycznych — dwa zarzuty dotyczące istoty sprawy. Strona skarżąca twierdzi, że Parlament ma obowiązek sprawdzenia, czy regulaminy grup politycznych lub jedna z ogólnych zasad prawa nie zostały naruszone w sposób poważny i oczywisty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący poważnego i oczywistego naruszenia regulaminu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”, gdyż decyzja o wykluczeniu strony skarżącej została podjęta przed najbliższym posiedzeniem tej grupy, wbrew zapisom regulaminu.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony strony skarżącej, gdyż nie miała ona możliwości przedstawienia środków obrony na posiedzeniu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — Energa Power Trading przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/13)

(2013/C 252/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energa Power Trading Promitheias kai Emporias Energieas AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że Komisja uchybiła swym obowiązkom wynikającym z traktatu, ponieważ nie określiła swego stanowiska w odniesieniu do skargi wniesionej w dniu 9 grudnia 2010 r. dotyczącej pomocy państwa, którą władze greckie bezprawnie przyznały DEI, mimo iż formalnie się do niej o to zwrócono; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w którego ramach twierdzi, że Komisja zaniechała działania w odniesieniu do pomocy państwa rzekomo bezprawnie przyznanej DEI.

Nie zajmując, pomimo formalnego wezwania, pozytywnego lub negatywnego stanowiska po upływie ponad 28 miesięcy (a w każdym razie ponad 26 miesięcy) w odniesieniu do skargi skarżącej, w której zarzuca ona bezprawne przyznanie DEI pomocy państwa, Komisja nie zakończyła wstępnego dochodzenia w rozsądnym czasie. Jako że wspomnianego opóźnienia nie można uzasadnić nadzwyczajnymi okolicznościami Komisja

zaniechała działania, pomimo iż przysługiwała jej wyłączna kompetencja z uwagi na co naruszyła odpowiednie postanowienia traktatu (a mianowicie art. 106, 107, i 265 TFUE) oraz rozporządzenie Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Hawe Hydraulik przeciwko OHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Sprawa T-347/13)

(2013/C 252/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hawe Hydraulik SE (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1690/2012-4 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 6 558 589 „HAWI”;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: HaWi Energietechnik AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HAWI” dla towarów i usług z klas 7, 9, 35, 37 i 42 — zgłoszenie nr 6 558 589

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający słowny element „HAWI” dla towarów z klas 7 i 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 42 ust. 2 w związku z art. 78 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny mocy dowodowej oświadczenia złożonego pod przysięgą;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny mocy dowodowej wyciągów z Internetu;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny całokształtu dowodów dotyczących używania;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii nieuwzględnienia dowodów dotyczących używania;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Orange Business Belgium przeciwko Komisji**(Sprawa T-349/13)**

(2013/C 252/64)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Orange Business Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Schutyser)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji DG DIGIT Komisji Europejskiej doręczonej skarżącej w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej i udzielenia zamówienia innemu oferentowi;
- W razie gdyby w chwili wydania orzeczenia Komisja podpisała już umowę na Ogólnoeuropejskie usługi telematyczne między organami administracji — nowa generacja (TESTA-ng), stwierdzenie, że wspomniana umowa jest niebyła I nieważna; oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami wynagrodzenia adwokata poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła specyfikację warunków zamówienia, art. 89 ust. 1 I art. 100 ust. 1 rozporządzenia finansowego 1605/2002 ⁽¹⁾ (art. 102 ust. 1 I art. 113 ust. 1 rozporządzenia finansowego 966/2012), a w szczególności zasady przejrzystości,

równości i niedyskryminacji ze względu na to, że a) niektóre z zasad oceny, o których poinformowano, nie były stosowane, b) niektóre z zasad oceny, o których poinformowano, były nieprawidłowe, a zastosowano inne zasady oceny, o których nie poinformowano oraz c) nie poinformowano o metodzie oceny technicznej przed złożeniem ofert.

- 2) Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasady przejrzystości i równego traktowania oferentów zapisane w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego 1605/2002 (art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego 966/2012), co powoduje nieważność kwestionowanej decyzji, ponieważ pozwana utrzymywała, że oferta innego oferenta jest prawidłowa, mimo braku zgodności zasadniczych elementów, wbrew wymogom technicznym specyfikacji warunków zamówienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, p. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Jordi Nogues przeciwko OHIM — Grupa Osborne (BADTORO)**(Sprawa T-350/13)**

(2013/C 252/65)

*Język skargi: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Jordi Nogues (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.R. Fernández Castellanos, M.J. Sanmartín Sanmartín i E. López Pares)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Grupa Osborne S.A. (El Puerto de Santa María, Hiszpania)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w dniu 16 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1446/2012-2;
- Obciążenie OHIM jego własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* Jordi Nogues, strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BADTORO” dla towarów i usług z klas 25, 34 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr n° 9 565 581

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Grupo Osborne S.A

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TORO”, krajowy słowny znak towarowy „EL TORO” oraz wspólnotowy słowny znak towarowy „TORO” dla towarów i usług z klas 25, 34, 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Nieprawidłowe odejście od ogólnej zasady całościowego porównania bez uzasadnionej przyczyny.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler przeciwko Radzie

(Sprawa T-351/13)

(2013/C 252/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Chiny) i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Neuhaus, H.-J. Freund i B. Ecker)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 372/2013 ⁽¹⁾ z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1008/2011 z dnia 10 października 2011 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽²⁾ lub art. 296 ust. 2 TFUE w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistych błędów w ocenie lub naruszyła obowiązek uzasadnienia dokonując wyboru Brazylii jako kraju analogicznego dla celów określenia wartości normalnej. Rada błędnie stwierdziła, że na rynku brazylijskim istnieje wystarczająca konkurencja, w szczególności w zakresie dotyczącym stopnia konkurencji pomiędzy producentami krajowymi oraz stopnia konkurencji związanej z przywozem i nie uzasadniła tego stwierdzenia.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 lub art. 296 ust. 2 TFUE w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie lub naruszyła obowiązek uzasadnienia odrzucając wnioski o dostosowanie wartości normalnej celem uwzględnienia skutków cła przywozowego w wysokości 14 % w odniesieniu do omawianego produktu w kraju analogicznym — Brazylii.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w zakresie, w którym Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy stosując zasadę niższego cła porównała margines dumpingu określony w zaskarżonej decyzji z poziomem usuwającym szkodę określonym w dochodzeniu pierwotnym w 2005 r. zamiast określić na nowo poziom usuwający szkodę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 372/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1008/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 112, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Odwołanie wniesione w dniu 2 lipca 2013 r. przez BX od wyroku wydanego w dniu 24 kwietnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-88/11 BX przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/13 P)

(2013/C 252/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: BX (Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Dруга strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie F-88/11;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji komisji konkursowej o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwy kadrowej po zakończeniu konkursu EPSO/AD/148/09-RO (Dz.U. 2009, C 14 A, s. 1); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że stwierdzenie Sądu do spraw Służby Publicznej zawarte w pkt 33 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym nie spełnił on wymogów dowodowych, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.
- 2) Zarzut drugi, w którym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, stwierdzając, iż kandydat, którego początkowa liczba punktów była niższa niż ustalona wstępnie liczba punktów wymaganych do zdania egzaminu, nie podlega ocenie porównawczej (pkt 41), ponieważ:
  - Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem każdy z kandydatów w konkursie EPSO może podlegać ocenie porównawczej, niezależnie od tego, czy jego początkowy wynik jest wyższy czy niższy niż liczba punktów wymaganych do zdania egzaminu;
  - Komisja konkursowa nie wywiązała się ze swojego obowiązku dokonania oceny porównawczej nie tylko w stosunku do wnoszącego odwołanie, ale także w stosunku do wszystkich pozostałych kandydatów w ramach egzaminu ustnego, ponieważ czas przeznaczony na końcową sesję egzaminacyjną był w oczywisty sposób niewystarczający; oraz
  - W zaskarżonym wyroku nie odniesiono się do istotnych argumentów wysuwanych przez wnoszącego odwołanie i nie uwzględniono niespójności w argumentacji strony pozwanej.
- 3) Zarzut trzeci, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że zawarte w pkt 45 zaskarżonego wyroku ustalenie Sądu do spraw Służby Publicznej, zgodnie z którym nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania, jest nieprawidłowe.
- 4) Zarzut czwarty, w którym wnoszący odwołanie wskazuje na naruszenie zasad dotyczących składu komisji konkursowej, ponieważ:
  - Skład komisji konkursowej nie był zrównoważony (art. 3 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej)
  - Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, stwierdzając, że nie kwestionowano faktu, iż komisja konkursowa przeprowadziła egzamin ustny wnoszącego odwołanie w składzie trzyosobowym (pkt 49 zaskarżonego wyroku);

— Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie zacytował wyrok w sprawie Bartha (pkt 49) celem poparcia swojego ustalenia, że zasada zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w składzie komisji konkursowej nie została naruszona.

— Jednoczesna obecność członków tytułarnych i zastępców członków w komisji konkursowej podczas egzaminów ustnych, która spowodowała niezgodność z prawem działań komisji konkursowej były w niniejszym przypadku (pkt 50);

— Naruszenie zasady zrównoważonego składu komisji konkursowej (pkt 51).

5) Zarzut piąty, w którym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej doszedł do błędnego wniosku, iż okoliczności niniejszej sprawy nie dają podstaw do zastosowania art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed tym sądem (pkt 81), skoro strona pozwana przyznała, że oddalenie wcześniejszych skarg administracyjnych wniesionych przez wnoszącego odwołanie było oparte na błędnym uzasadnieniu i z tego względu strona pozwana powinna ponieść koszty.

6) Zarzut szósty, w którym wnoszący odwołanie utrzymuje, że roszczenie o zadośćuczynienie za krzywdę jest uzasadnione.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/13)

(2013/C 252/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochy (przedstawiciel: M. Salvatelli, avvocato dello Stato i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/209 UE z dnia 26 kwietnia 2013 r., notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2444 w dniu 29 kwietnia 2013 r. pismem o nr SG-Greffe (2013) D/5879, które wpłynęło do stałego przedstawicielstwa Włoch przy Unii Europejskiej w dniu 29 kwietnia 2013 r., mającej za przedmiot „rozliczenie rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Rozwoju Obszarów Wiejskich Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012” w części, w jakiej, zaliczając do „kwot, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” sumę 5 006 487,10 EUR dotyczącą regionu Basilicata, przewiduje odliczenie tej sumy od granicy środków EFRROW z tytułu programu rozwoju obszarów wiejskich Basilicata a w konsekwencji, uniemożliwia jej wykorzystanie w ramach ww. granicy, zasadniczo powodując jej anulowanie;

— obciążenie Komisji Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi rząd włoski kwestionuje decyzję Komisji 2013/209/UE z dnia 26 kwietnia 2013 r., notyfikowaną jako dokument nr C(2013) 2444 w dniu 29 kwietnia 2013 r., mającą za przedmiot „rozliczenie rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012” w części, w jakiej, zaliczając do „kwot, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” sumę 5 006 487,10 EUR dotyczącą regionu Basilicata, przewiduje odliczenie tej sumy od granicy środków EFRROW z tytułu PROW (programu rozwoju obszarów wiejskich) Basilicata a w konsekwencji, uniemożliwia jej wykorzystanie w ramach ww. granicy, zasadniczo powodując jej anulowanie.

Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że korekta wynika z założenia służb Komisji, iż niektóre przedsięwzięcia wypłacone w czwartym kwartale 2011 r. nie mogły być włączone do deklaracji kwartalnej wydatków ze względu na to, że są niezgodne z obowiązującym PROW.

Stanowisko Komisji ostatecznie przyjęte w zaskarżonej decyzji jest błędne z wielu względów.

- W pierwszej kolejności można mieć wątpliwości co do zasadności uwzględnienia obniżenia wynikającego z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, uznanego za „kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane” w ramach decyzji w przedmiocie rozliczenia rachunków, podczas gdy należy wykluczyć z niej wszystkie kwoty zawieszane lub zredukowane, o czym świadczy art. 29 ust. 5 ww. rozporządzenia. Obniżenie to jest błędne w szczególności w odniesieniu do jego określenia liczbowego.
- W drugiej kolejności akt ten jest ponadto niezgodny z prawem ze względu na brak uzasadnienia w zakresie, w jakim kwota odnosząca się do kwartalnych wydatków została zredukowana lub zawieszona przez Komisję na podstawie art. 29. ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, z 11.8.2005, s. 1).
- Wreszcie deklaracja o braku możliwości ponownego wykorzystania kwoty jest równoznaczna z jej anulowaniem, skutkującym brakiem możliwości wykorzystania w przyszłości tej kwoty w granicach środków PROW Basilicata, choć obowiązujące uregulowanie UE wyklucza możliwość anulowania zawieszonych kwot.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2013 r. — Spain Doce 13 przeciwko OHIM Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Sprawa T-359/13)

(2013/C 252/69)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rizzo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert (Alicante, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1046/2012-5 w zakresie, w jakim odmawia rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 9 522 384 dotyczącego następujących towarów i usług:
  - klasa 18: skóra i imitacje skóry, wyroby z tych materiałów nie ujęte w innych klasach;
  - klasa 25: odzież, obuwie, nakrycia głowy;
  - klasa 35: usługa sprzedaży detalicznej w sklepach i usługa sprzedaży hurtowej ubrań, obuwia i dodatków.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania zgodnie z art. 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Spain Doce 13, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VICTORIA DELEF” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 522 384

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe graficzne znaki towarowe zawierające element słowny „VICTORIA”, „Victoria” lub „victoria” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji

(Sprawa T-366/13)

(2013/C 252/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2013) 1926 final z dnia 2 maja 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.22843 2012 przyznanej przez Francję na rzecz Société Nationale Corse Méditerranée i Compagnie Méridionale de Navigation,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 1926 final z dnia 2 maja 2013 r., którą Komisja, po pierwsze, uznała za pomoc państwa rekompensaty finansowe wypłacone na rzecz Société Nationale Corse Méditerranée (zwanej dalej „SNCM”) i Compagnie Méridionale de Navigation (zwanej dalej „CNM”) z tytułu świadczonych między Marsylią a Korsyką usług przewozów morskich w latach 2007-2013 w ramach umowy świadczenia usług publicznych. Następnie Komisja uznała za zgodne z rynkiem wewnętrznym rekompensaty wypłacone na rzecz SNCM i CNM za usługi przewozowe świadczone przez cały rok (zwane dalej „usługą podstawową”), lecz stwierdziła niezgodność z rynkiem wewnętrznym rekompensat wypłaconych z tytułu usług świadczonych w szczycie sezonu, którym jest okres świąt Bożego Narodzenia, luty, okres wiosenno-jesienny lub letni (zwanych dalej „usługą dodatkową”). Wreszcie Komisja nakazała odzyskanie przypadków pomocy uznanych za niezgodne z rynkiem wewnętrznym (sprawa pomoc państwa SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podzielony na dwie części, dotyczy naruszenia pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ze względu na to, że Komisja uznała rekompensaty wypłacone na rzecz SNCM i CNM za pomoc państwa w zakresie, w jakim kryteria pierwsze i czwarte sformułowane

w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. s. I-7747, nie zostały w pełni spełnione.

— Skarżąca twierdzi w pierwszej części tego zarzutu, że zaskarżona decyzja narusza pojęcie pomocy państwa ze względu na to, że Komisja uznała, iż pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark nie zostało w części spełnione. W tym względzie skarżąca twierdzi, że:

— po pierwsze, Komisja, dokonując rozróżnienia pomiędzy usługą podstawową a usługą dodatkową, dokonała błędnych ustaleń faktycznych i naruszyła prawo, i nie uwzględniła szerokiego zakresu uznania, którym dysponują państwa członkowskie w celu określania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

— po drugie, rozpatrywane łącznie usługi objęte umową świadczenia usług publicznych zawartą pomiędzy SNCM i CNM z jednej strony a Office des Transports de la Corse (urząd transportu Korsyki) i Collectivité territoriale de Corse (samorząd terytorialny Korsyki) z drugiej strony, stanowią usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym i że owa umowa spełnia pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark;

— po trzecie, zakładając nawet, że należy odróżnić usługę podstawową i usługę dodatkową, usługa dodatkowa stanowi, jako usługa podstawowa, usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym i spełnia pierwsze kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark, ponieważ istnieje rzeczywiste zapotrzebowanie na usługi publiczne z powodu nienależytego funkcjonowania regularnych usług przewozu w sytuacji wolnej konkurencji;

— W drugiej części tego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza pojęcie pomocy państwa ze względu na to, iż Komisja uznała, że czwarte kryterium wywiedzione z wyroku w sprawie Altmark nie zostało spełnione. Skarżąca uważa, że procedura udzielania zamówienia na świadczenie usług publicznych umożliwiła zapewnienie efektywnej konkurencji, a zatem wybór oferty ekonomicznie najbardziej korzystnej dla społeczności.

- 2) Zarzut drugi podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia art. 106 ust. 2 TFUE, ze względu na to, że Komisja uznała, iż rekompensaty wypłacone SNCM z tytułu świadczenia usługi dodatkowej stanowią pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim usługa ta nie stanowi usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BM przeciwko EBC

(Sprawa F-78/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EBC — Przedłużenie ze skutkiem wstecznym okresu próbnego — Decyzja o rozwiązaniu umowy podczas okresu próbnego — Postępowanie dyscyplinarne)

(2013/C 252/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BM (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: początkowo P. Embley, M. López Torres i E. Carlini w charakterze pełnomocników, następnie M. López Torres i E. Carlini w charakterze pełnomocników, wspierane przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBC o rozwiązaniu umowy ze skarżącym podczas okresu próbnego z uwagi na uchybienie, za które w ramach postępowania dyscyplinarnego wymierzono karę nagany.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji zarządu Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 maja 2011 r. o rozwiązaniu umowy z BM z dniem 31 października 2011 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Europejski Bank Centralny pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez BM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 29.10.2011, s. 30.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — BY przeciwko EASA

(Sprawa F-81/11) ⁽¹⁾

(Personel EASA — Członek personelu tymczasowego — Dopuszczalność — Terminy do wniesienia skargi — Niekorzystne sprawozdanie — Przeniesienie z urzędu — Mobbing — Nadużycie władzy)

(2013/C 252/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BY (Lasne, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B.H. Vincent)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciele: F. Manuhutu, pełnomocnik wspierany przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o przeniesieniu skarżącego z urzędu na stanowisko niekierownicze w interesie służby w następstwie niekorzystnego sprawozdania z oceny, a także żądanie zasądzenia na rzecz skarżącego określonej kwoty tytułem zadośćuczynienia.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BY pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011, s. 41.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — Goetz przeciwko Komitetowi Regionów

(Sprawa F-89/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Odpowiedzialność pozaukładowa — Skarga o odszkodowanie — Dopuszczalność — Początek biegu terminu do podjęcia działania — Dochodzenie OLAF-u — Dochodzenie w trybie administracyjnym — Postępowanie dyscyplinarne przed komisją dyscyplinarną — Obowiązek działania administracji ze starannością — Czas trwania postępowania administracyjnego — Odpowiedzialność za wszczęcie postępowania administracyjnego zakończonego bez nałożenia kary)

(2013/C 252/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Charles Dieter Goetz (Linkebeek, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Lhoëst i A.A. Minet)

Strona pozwana: Komitet Regionów (przedstawiciele: J.C. Cañoto Argüelles, w charakterze pełnomocnika, wspierany przez adwokata B. Cambiera)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komitetu Regionów oddalającej wniosek skarżącego złożony na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego w celu uzyskania zadośćuczynienia i odszkodowania za krzywdę doznaną i szkodę poniesioną w toku postępowania administracyjno-dyscyplinarnego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Charles Dieter Goetz pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komitet Regionów Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011, s. 45.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BM przeciwko EBC

(Sprawa F-106/11) (¹)

(Służba publiczna — Personel EBC — Postępowanie dyscyplinarne — Kara dyscyplinarna — Nagana na piśmie)

(2013/C 252/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BM (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: początkowo P. Embley, M. López Torres i E. Carlini, pełnomocnicy, następnie M. López Torres i E. Carlini, pełnomocnicy, wspierane przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zastępcy dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej Kadr, Budżetu i Organizacji nakładającej na skarżącego karę nagany.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez europejski Bank Centralny.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 68.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — BU przeciwko EMA

(Sprawy połączone F-135/11, F-51/12 i F-110/12) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Akt niekorzystny — Wniosek w rozumieniu art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Żądanie zmiany kwalifikacji umowy — Rozsądny termin — Zażalenie na oddalenie zażalenia — Artykuł 8 WZIPW — Obowiązek staranności)

(2013/C 252/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BU (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.N. Louis i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: w sprawie F-135/11 początkowo S. Vincenzo, następnie T. Jabłoński i G. Gavrilidou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron; w sprawie F-51/12 T. Jabłoński i G. Gavrilidou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron; a w sprawie F-110/12 T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków o nieprzedłużeniu zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Leków o nieprzedłużeniu umowy o pracę z BU, doręczonej pismem z dnia 30 maja 2011 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga w sprawie F-135/11 zostaje oddalona.
- 3) Skargi w sprawach F-51/12 i F-110/12 zostają odrzucone.
- 4) Europejska Agencja Leków pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez BU w sprawach F-135/11 i F-51/12.
- 5) BU pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejską Agencję Leków w sprawie F-110/12.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 24; Dz.U. C 209 z 14.7.2012, s. 14; Dz.U. C 379 z 8.12.2012, s. 34.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 12 czerwca 2013 r. — Bogusz przeciwko Fronteksowi

(Sprawa F-5/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Personel Fronteksu — Zmiana warunków odbycia okresu próbnego przewidzianych w art. 14 WZIPW — Zwolnienie po okresie próbnym — Ustalenie celów — Zarzut podniesiony po raz pierwszy na rozprawie)

(2013/C 252/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sławomir Bogusz (Dobroszyce, Polska) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Vuorenola i H. Caniard, w charakterze pełnomocników, wspierani przez adwokatów A. Duron i D. Waelbroeckę)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Fronteksu o ukaraniu skarżącego oraz decyzji o jego zwolnieniu.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej pokrywa własne koszty i zostaje obciążona jedną czwartą kosztów poniesionych przez Sławomira Bogusza.
- 3) Sławomir Bogusz pokrywa trzy czwarte własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 133 z 5.5.2012, s. 29.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 czerwca 2013 r. — BY przeciwko EASA

(Sprawa F-8/12) ⁽¹⁾

(Personel EASA — Członek personelu tymczasowego — Wypowiedzenie z powodu niespełniania wymogów związanych z poziomem świadczonej pracy — Obowiązek pomocy — Przyczyna nienależąca do zakresu trudności zawodowych — Molestowanie psychiczne — Choroba — Odszkodowanie i zadośćuczynienie)

(2013/C 252/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BY (Lasne, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B.-H. Vincent)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciele: F. Manuhutu, pełnomocnik wspierany przez adwokatów D. Waelbroeckę i A. Durona)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o wypowiedzeniu umowy o pracę ze skarżącym oraz żądanie naprawienia szkody i zadośćuczynienia krzywdzie poniesionych, zgodnie z twierdzeniem skarżącego, w związku z tym wypowiedzeniem, a także molestowaniem

Sentencja wyroku

- 1) Od Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego zostaje zasądzona na rzecz BY kwota odpowiadająca dziewięciu miesiącom wynagrodzenia netto, które uzyskiwał on przez wypowiedzeniem.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez BY.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 28

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Di Prospero przeciwko Komisji

(Sprawa F-12/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Powołanie — Pomyślny wynik konkursu w następstwie skierowanego do skarżącego zaproszenia do wzięcia udziału w konkursie w wykonaniu wyroku — Powołanie do grupy zaszeregowania ze skutkiem wstecznym)

(2013/C 252/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rita Di Prospero (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji oddalającej wniosek skarżącej o zaszeregowanie jej do grupy AD 11 ze skutkiem wstecznym od dnia 1 stycznia 2010 r. i żądanie naprawienia poniesionej szkody i doznanej krzywdy.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 października 2011 r. odmawiającej Ricie Di Prospero zaszeregowania do grupy AD 11 od dnia 1 stycznia 2010 r.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Ritę Di Prospero.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012, s. 32.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Achab przeciwko EKES

(Sprawa F-21/12) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunek przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. a) i b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nadpłaconych kwot)

(2013/C 252/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammed Achab (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) (przedstawiciele: M. Arsène i G. Boudot, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o cofnięciu dodatku zagranicznego przyznanego skarżącemu i nakazaniu zwrotu tego dodatku z mocą wsteczną.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 czerwca 2011 r. w zakresie, w jakim nakazano w niej zwrot dodatków zagranicznych wypłaconych Mohammedowi Achabowi od dnia 1 lipca 2010 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny pokrywa własne koszty i zostaje obciążony połową kosztów poniesionych przez Mohammeda Achaba.
- 4) Mohammed Achab pokrywa połowę swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012, s. 30.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2013 r. — CF przeciwko EASA

(Sprawa F-40/12) (¹)

(Służba publiczna — Były członek personelu tymczasowego — Umowa na czas określony — Rozwiązanie umowy o pracę podczas zwolnienia chorobowego — Artykuł 16 WZIPW — Artykuł 48 lit. b) WZIPW — Mobbing)

(2013/C 252/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CF (Bierges, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A. Schwend)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciele: F. Manuhutu, pełnomocnik wspierany przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rozwiązania ze stroną skarżącą umowy o pracę oraz żądanie naprawienia szkody poniesionej rzekomo w wyniku tego rozwiązania oraz podnoszonego mobbingu.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 24 maja 2011 r., w której organ upoważniony do zawierania umów zatrudnienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego rozwiązał zawartą z CF umowę o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego.
- 2) Zasądza się od Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego na rzecz CF kwotę 88 189,76 EUR tytułem naprawienia szkody.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 4) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona trzema czwartymi kosztów poniesionych przez CF.
- 5) CF pokrywa jedną czwartą swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012, s. 24.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 26 czerwca 2013 r. — Buschak przeciwko Komisji

(Sprawa F-56/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Zasilek dla bezrobotnych — Uiszczanie składek do systemu emerytalnego — Zażalenie złożone po terminie)

(2013/C 252/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Willy Buschak (Drezno, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Menssen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji, na mocy której po wygaśnięciu zawartej ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego w okresie jego bezrobocia nie wpłacano za niego składek ani do krajowego systemu emerytalnego ani do systemu emerytalnego Unii Europejskiej oraz żądanie objęcia skarżącego zakresem systemu emerytalnego Unii Europejskiej lub przeniesienia jego praw emerytalnych do krajowego systemu emerytalnego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Willy Buschak pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012, s. 34.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Biwer i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-115/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Odliczenie dodatku o podobnym charakterze pobieranego z innego źródła — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2013/C 252/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jacques Biwer i in. (Bascharage, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o uznaniu niektórych rodzajów pomocy finansowej udzielanych przez państwo członkowskie studentom studiów wyższych za dodatki podobnego rodzaju co dodatki rodzinne i odliczeniu kwoty tych rodzajów pomocy finansowej od kwoty dodatku edukacyjnego przyznanego urzędnikom będącym rodzicami tych studentów.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga wniesiona przez J. Biwera i pięciu pozostałych skarżących, których nazwiska widnieją w załączniku, zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) J. Biwer i pięciu pozostałych skarżących, których nazwiska widnieją w załączniku, pokrywają własne koszty i zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011, s. 66.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 3 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-40/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Były urzędnik przeniesiony w stan spoczynku niezdolności do pracy — Wypadek — Brak objęcia ubezpieczeniem — Skarga, która stała się bezprzedmiotowa — Umorzenie postępowania)

(2013/C 252/83)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ustalającej świadczenia, do których uprawniony jest skarżący ze względu na częściową trwałą niezdolność do pracy

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-40/11 Marcuccio przeciwko Komisji należy umorzyć.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 186 z 25.6.2011, s. 34.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. — Z przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-71/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Umorzenie postępowania)

(2013/C 252/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Z (Luksemburg, Luksemburg)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciel: A.V. Placco, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny za okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. oraz zasądzenie od strony pozwanej określonej kwoty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.

Sentencja postanowienia

- 1) *Umazra się postępowanie w sprawie F-71/11 Z przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości.*
- 2) *Strona skarżąca pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011, s. 30.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Jargeac i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-98/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Odliczenie dodatku o podobnym charakterze pobieranego z innego źródła — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście bezzasadna)

(2013/C 252/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bernard Jargeac i in. (Hostert, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci F. Moyse i A. Salerno, następnie adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o uznaniu niektórych rodzajów pomocy finansowej udzielanych przez państwo członkowskie studentom studiów wyższych za dodatki podobnego rodzaju co dodatki rodzinne i odliczeniu kwoty tych rodzajów pomocy finansowej od kwoty dodatku edukacyjnego przyznanego urzędnikom będącym rodzicami tych studentów oraz stwierdzenie nieważności decyzji o przystąpieniu do odzyskania nienależnie wypłaconych kwot.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga w zakresie, w jakim wniósł ją P. Finch, zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*
- 2) *Skarga w zakresie, w jakim wnieśli ją B. Jargeac, J. Aliaga Artero, R. Charrière, R. Clarke, F. Domingues, H. Hughes, J. Lanneluc i A. Zein zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.*
- 3) *B. Jargeac i ośmioro pozostałych urzędników lub byłych urzędników, których nazwiska widnieją w załączniku, pokrywają własne koszty i zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011, s. 47.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-100/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dieta dzienna — Warunki przyznania — Rzeczywiste osiedlenie się w miejscu zatrudnienia — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej — Koszty sądowe — Artykuł 94 regulaminu postępowania)

(2013/C 252/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odmowie zapłaty na rzecz skarżącego dziennych diet w związku z decyzją o przeniesieniu go z delegacji w Angoli do siedziby w Brukseli.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

3) *Luigi Marcuccio zapłaci na rzecz Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej kwotę 2 000 EUR.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 67.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-102/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga złożona faksem w terminie do wniesienia skargi — Odręczny podpis złożony na faksie, różniący się od podpisu na oryginale skargi wysłanym pocztą — Wniesienie skargi po terminie — Oczywista niedopuszczalność)

(2013/C 252/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odmowie zapłaty na rzecz skarżącego kosztów podróży z miejsca wykonywania czynności służbowych do miejsca pochodzenia za lata 2005-2010.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 126 z 28.4.2012, s. 27.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (skład jednoosobowy) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Rodrigues Regalo Corrêa przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-114/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Warunki przyznania — Potrącenie kwoty dodatku tego samego rodzaju pobieranego z innego źródła — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2013/C 252/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa (Kehlen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker et V. Montebello-Demogeot, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu uznającej określone formy pomocy finansowej państwa członkowskiego dla studentów za świadczenia tego samego rodzaju co świadczenia rodzinne i potrącającej te formy pomocy z dodatku edukacyjnego otrzymywanego przez skarżącego, jak również stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie potrącenia nienależnie pobranych kwot.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga J.M. Rodriguesa Regala Corrêi zostaje oddalona jako oczywiście pozbawiona wszelkiej podstawy prawnej.
- 2) João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012, s. 28.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 4 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-119/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 regulaminu postępowania — Skarga wniesiona faksem w terminie do wniesienia skargi i podpisana za pomocą pieczęci lub innego sposobu odwzorowania podpisu adwokata — Wniesienie skargi z przekroczeniem terminu)

(2013/C 252/89)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Baquero Cruz, w charakterze pełnomocników, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o oddaniu wniosku skarżącego mającego na celu po pierwsze naprawienie szkód, jakie miał on ponieść w związku z wejściem członków personelu Komisji do jego mieszkania służbowego w Luandzie w dniach 14, 16 i 19 marca 2002 r., i po drugie wydanie kopii zdjęć wykonanych przy tej okazji oraz zniszczenie wszelkich dokumentów dotyczących tego zdarzenia.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 71.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-141/11) (¹)

(Służba publiczna — Artykuł 34 ust. 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga złożona faksem w terminie do wniesienia skargi — Odręczny podpis adwokata różniący się od podpisu na oryginale skargi wysłanym pocztą — Wniesienie skargi po terminie — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 252/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji o oddaleniu wniosku skarżącego o zapłatę jego zaległego wynagrodzenia za miesiące wrzesień-grudzień 2010 oraz styczeń 2011

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 25.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-143/11) (¹)

(Służba publiczna — Oddalenie przez organ powołujący wniosku o zwrot kosztów poniesionych w związku z postępowaniem — Skarga o stwierdzenie nieważności mająca ten sam przedmiot co wniosek o ustalenie kosztów sądowych — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 252/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i J. Baquero Cruz, w charakterze pełnomocników, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odmowie zwrotu jednej czwartej kosztów poniesionych przez skarżącego w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji, do czego Komisja została zobowiązana w wyroku z dnia 15 lutego 2011 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 26.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 24 czerwca 2013 r. — Mateo Pérez przeciwko Komisji

(Sprawa F-144/11) (¹)

(Służba publiczna — Konkurs otwarty — Żądanie stwierdzenia nieważności sprostowania ogłoszenia o konkursie — Sprostowanie niezawierające warunków wykluczających skarżącego — Brak aktu niekorzystnego — Niedopuszczenie do etapu oceny zintegrowanej — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 252/92)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Carlos Mateo Pérez (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Ruiz García)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o niedopuszczeniu skarżącego do egzaminów selekcyjnych po opublikowaniu sprostowania ogłoszenia o konkursie uchylającego ocenę eliminującą z testu (d) umiejętności oceny sytuacji

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna
- 2) Komisja Europejska pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Carlosa Mateo Péreza poczynając od dnia 14 marca 2012 r., to jest dnia złożenia odpowiedzi na skargę.
- 3) Carlos Mateo Pérez pokrywa swoje własne koszty sprzed dnia 14 marca 2012 r.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 27.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-28/12) (¹)

(Służba publiczna — Wniosek o usunięcie jednego zdania ze sprawozdania lekarskiego — Wypadek lub choroba zawodowa — Dorozumiane oddalenie wniosku)

(2013/C 252/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji odmownej w sprawie wniosku skarżącego o usunięcie jednego zdania ze sprawozdania lekarskiego z dnia 28 lutego 2008 r., o przesłanie w ten sposób sprostowanego nowego sprawozdania lekarskiego lekarzowi wybranemu przez skarżącego i ogólnie, o usunięcie z akt skarżącego dotyczących wypadku przy pracy wszelkich informacji na temat okoliczności — która zdaniem skarżącego jest nieprawdziwa — jakoby biały proszek, z którym skarżący miał do czynienia okazał się ostatecznie białym proszkiem pochodzącym z egzemplarza czasopisma, które skarżący prenumerował.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

3) Luigi Marcuccio zapłaci na rzecz Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej kwotę 2 000 EUR.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012, s. 31

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 8 maja 2013 r. — Alsteens przeciwko Komisji

(Sprawa F-87/12) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy — Stwierdzenie częściowej nieważności — Zmiana)

(2013/C 252/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, J.N. Louis, É. Marchal, A. Coolen i D. Abreu Caldas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o ograniczeniu okresu przedłużenia umowy zawartej ze skarżącym.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Geoffroy Alsteens pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 319 z 20.10.2012, s. 19.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. — Marrone przeciwko Komisji

(Sprawa F-89/12) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Zasada równoważności karier — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Wniosek o przeszerogowanie — Przekroczenie terminu — Nowe fakty — Brak — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 252/95)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stefania Marrone (Wезembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot i A. Tymen)

Strona pozwana: Komisji (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i M. G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odmowie przeszerzowania skarżącej.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna*
- 2) *Stefania Marrone pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską*

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012, s. 33.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 25 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-115/12) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga odszkodowawcza — Zarzut skargi równoległej — Oczywiście niedopuszczalność)

(2013/C 252/96)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, w charakterze pełnomocników)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji oddalającej żądanie naprawienia szkody, co do której skarżący twierdzi, iż poniósł ją w wyniku wysłania przez Komisję pisma dotyczącego zwrotu kwoty 4 875 EUR związanej z kosztami, którymi Sąd obciążył skarżącego w postępowaniu w sprawie T-241/03.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 71.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 czerwca 2013 r. — Weissenfels przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-150/12) (¹)

(2013/C 252/97)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013, s. 36.

2013/C 252/95	Sprawa F-89/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. — Marrone przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Zasada równoważności karier — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Wniosek o przeszerogowanie — Przekroczenie terminu — Nowe fakty — Brak — Oczywista niedopuszczalność)	51
2013/C 252/96	Sprawa F-115/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 25 czerwca 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga odszkodowawcza — Zarzut skargi równoległej — Oczywista niedopuszczalność)	52
2013/C 252/97	Sprawa F-150/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 czerwca 2013 r. — Weissenfels przeciwko Parlamentowi	52

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL